

GLASILO
POŽEŠKE BISKUPIJE

Zajedništvo

POŽEGA, LISTOPAD 2012. ■ GODIŠTE VI ■ BROJ 35 ■ CIJENA: 5 kn ■ ISSN 1846-4076

**Petnaesta obljetnica uspostave
Požeške biskupije • 1997. – 2012.**

GODINA VJERE 2012
2013

Godina vjere

Želio bih tijekom Godine vjere sa svakim od vas i sa svima vama zajedno zahvaljivati Bogu na tome bogatstvu, a na redovitim hodočašćima u naša marijanska svetišta ponizno i javno, pred Bogom i ljudima, prošlosti i sadašnjosti, ispovjediti cjelovitu vjeru Katoličke Crkve kojoj smo u ime Božje odlučili svjesno i slobodno pripadati.

Iz poruke biskupa Antuna Škvorčevića prigodom otvorenja Godine vjere.

PORUKA PRIGODOM OTVORENJA GODINE VJERE

Umnoži nam vjeru

(Lk 17,5)

Časna braćo svećenici i đakoni, poštovani redovnici i redovnice, cijenjeni vjeroučitelji i bogoslovi, dragi vjernici!

Svima vama u Požeškoj biskupiji, braći i sestrama, »po zajedničkoj vjeri« (Tit 1,4) »milost i mir od Boga Oca naše- ga« (Kol 1,2). Poznato vam je da je papa Benedikt XVI. – u povodu pedesete obljetnice otvorenja II. vatikanskog sabora i o dvadesetoj godišnjici izlaska Katekizma Katoličke crkve – Apostolskim pismom *Vrata vjere* proglasio *Godinu vjere* od 11. listopada 2012. do 24. studenoga 2013. Za našu mjesnu Crkvu otvorit ćemo je u Požegi 14. listopada 2012. u 17,00 sati pod geslom »Umnoži nam vjeru« (Lk 17,5) na Biskupijskome danu o 15. obljetnici uspostave Biskupije i svetkovine sv. Terezije Avilske, zaštitnice naše Katedrale. Zvona koja će se navedenoga sata oglasiti na zvonnicama svih naših crkava označit će početak *Godine vjere*. Dostojno je da na tom važnom događaju u Požegi sudjeluju svi biskupijski i redovnički svećenici, sestre redovnice, vjeroučitelji, bogoslovi, članovi crkvenih udruga i duhovnih pokreta, predstavnici svih naših župa, ponajprije članovi župnih pastoralnih i ekonomskih vijeća.

1. Vjera – dar Božji

Vjera je čudesna moć ljudskoga duha, čovjeka jedinstvene i neponovljive osobe koja se u dragocjenoj slobodi povjerava Bogu i njegovim naumima, predajući se potpuno onome koji može ostvariti smisao postojanja za kojim u dubini bića čezne. Čudesnost je vjere i u činjenici da ona nije stvarnost koju čovjek sebi sam udjeljuje, nego je ona neizmjeran dar Božji po kojemu smo probuđeni u neslućenim duhovnim dimenzijama našega bića, obogaćeni u svojoj slobodi. Posebnost je kršćanske vjere što ona polazi od činjenice da je Bog progovorio iz svoje nedokučive onostranosti, objavio nam se na ljudski način, obznanio u punini svoj naum o nama i za nas u Sinu svome Isusu, otvorio nam mogućnost da dosegemo vječni život po ljubavi njegovoj na križu i uskrsnuću – veličanstvenoj pobjedi nad smrću.

Apostol nas upozorava da »nemaju svi vjere« (2 Sol 3,2). Čudesno je stoga što postojite vi, braćo i sestre, jednostavni, tzv. mali ljudi no veliki duhom – darom vjere u Boga Gospodina našega Isusa Krista – prihvaćajući istinu o sebi objavljenu u njemu te nastojeći živjeti po njoj. Kad god vas susretnem,

osobito na hodočašćima u našim marijanskim svetištima, obnavljam u sebi istinitost riječi apostola Jakova: »Nije li Bog one koji su u svijetu siromašni izabrao da budu bogataši u vjeri i baštini Kraljevstva što ga je obećao onima koji ga ljube?« (Jak 2,5). Nevjera je nemoć čovjekova duha vinuti se iznad vlastita svijeta, nesposobnost prihvatiti Božju istinu, nevjerom se stoga ne bismo trebali hvaliti. Ali se zato vjerom u Isusa Krista raspetoga – posebnim darom Božjim – i slavnim križem njegovim trebamo ponositi, uvjerava nas sv. Pavao (usp. Gal 6,14). Zbog istih se razloga trebamo dičiti svojom pripadnošću Crkvi Katoličkoj, zajedništvu Tijela Kristova koje snagom Duha izgrađuje Pobjednik nad smrću te po njemu u našoj ljudskoj slabosti i smrtnosti ostvaruje svoju pobjedu. Želio bih tijekom *Godine vjere* sa svakim od vas i sa svima vama zajedno zahvaljivati Bogu na tome bogatstvu, a na redovitim hodočašćima u naša marijanska svetišta ponizno i javno, pred Bogom i ljudima, prošlost i sadašnjost, ispovjediti cjelovitu vjeru Katoličke Crkve kojoj smo u ime Božje odlučili svjesno i slobodno pripadati.

2. Za dar vjere treba moliti

Ne smijemo pritom zaboraviti da »blago imamo u glinenim posudama da izvanredna ona snaga bude očito Božja, a ne od nas« (2 Kor 4,7). Štoviše, iskustvo nas uči, a Pismo svjedoči da nam vjera može oslabjeti, da su neki »odbacili i doživjeli brodolom vjere« (1 Tim 1,19), odnosno »mnogi odlutaše od vjere« (1 Tim 6,10), ili su »od vjere zastranili« (1 Tim 6,21). I naše hrvatsko društvo, osim gospodarskom krizom zahvaćeno je i duhovnom krizom, liberalizmom s obzirom na životne vrijednosti te sekularizmom u odnosu prema Bogu i Crkvi. U tome

GODINA VJERE 2012 2013

kontekstu izazovno zvuči Isusovo pitanje: »Ali kad Sin Čovječji dođe, hoće li naći vjere na zemlji?« (Lk 18,8). Vrijedi i za nas apostolov poziv »same sebe ispitujte, jeste li u vjeri« (2 Kor 13,5) i poticaj »čvrsto se držimo vjere« (Heb 4,14), »bij dobar boj vjere, osvoji život vječni« (1 Tim 6,12). Nakon što je Isus svojim učenicima u jednoj prigodi protumačio moć vjere i ljudsku slabost, s njihovih se usta vinuo vapaj: »Umnoži nam vjeru« (Lk 17,5). Upravo smo taj vapaj izabrali za geslo *Godine vjere* u našoj Biskupiji. Već od samoga njezina početka rado preuzimimo obvezu svakodnevno osobno moliti za to dobro. Zajednički ćemo svakoga dana, nakon popričesne molitve u svetoj misi, upućivati Bogu *Molitvu za dar vjere* i njezino učvršćenje u pojedincima, obiteljima i cijelome narodu. Predvodit će je svećenici, a zaključivat ćemo je pjevanim poklikom: »Umnoži nam vjeru!«

3. Upoznati cjelovit sadržaj vjere

Po želji pape Benedikta XVI., jedna od važnih zadaća ove *Godine* nastojanje je oko što cjelovitijega upoznavanja prave katoličke vjere sadržane u dokumentima II. vatikanskog sabora te pretočene u *Katekizam Katoličke Crkve*. On će nam stoga tijekom *Godine vjere* biti dragocjenim priručnikom kojim ćemo se služiti u različitim prigodama. Na svečanosti otvorenja *Godine vjere* u Požegi, dijecezanski će biskup uručiti knjigu *Katekizam Katoličke Crkve* pastoralnim vijećima svih naših župa. U pojedine dijelove *Katekizma* upućivat ćemo se svake nedjelje po svim našim župama – deset minuta prije početka svete mise – kako bismo ga tijekom šezdesetak nedjelja *Godine vjere* upoznali. Uz pomoć građe koju će svećenici primiti od Pastoralnoga centra naše Biskupije, pomno će i prikladno pripravljeni – s članovima župnih pastoralnih vijeća, njihovim Odborom za naviještanje Božje riječi, vjeroučiteljima i lektorima – spomenute nedjeljne kateheze. Na temelju *Katekizma* oblikovane će biti i posebne korizmene kateheze za iduću godinu, kao nastavak ovogodišnjega evangelizacijskoga korizmenog hoda. Želja nam je da svaka naša obitelj primi *Kompendij Katekizma Katoličke Crkve* radi produbljivanja sadržaja vjere i oblikovanja evanđeoskih stavova o konkretnim životnim pitanjima.

4. Po vjeri živjeti

Draga braćo i sestre! Uvjeran sam da duboko shvaćate potrebu tijekom *Godine vjere* posvetiti veliku pozornost nastojanju oko života po vjeri. U trenucima teške gospodarske krize koja duboko potresa i našu

Draga braćo i sestre! U trenucima teške gospodarske krize koja duboko potresa i našu domovinu – a posljedice osobito dramatično proživljavaju obitelji čiji su članovi ostali bez radnoga mjesta, potom umirovljenici te mladi koji ne mogu pronaći zaposlenje – pozvani smo osobno i zajednički promisliti kome smo ili čemu predali svoje živote, na što smo u konačnici oslonili svoje postojanje.

domovinu – a posljedice osobito dramatično proživljavaju obitelji čiji su članovi ostali bez radnoga mjesta, potom umirovljenici te mladi koji ne mogu pronaći zaposlenje – pozvani smo osobno i zajednički promisliti kome smo ili čemu predali svoje živote, na što smo u konačnici oslonili svoje postojanje. Apostolskim pismom *Vrata vjere* podsjetio nas je papa Benedikt XVI. kolika je snaga skrivena u vjeri kojom svoj život ne oslanjamo na ono što je nesigurno i prolazno, nego na moć Božje ljubavi u nama. Ako u nju položimo smisao svoga postojanja, ljudsko je dostojanstvo moguće živjeti i u stanju materijalnoga blagostanja kao i siromaštva, i u zdravlju i u bolesti, u mladosti i u starosti, pa i u samoj smrti. Uz Božju pomoć prođimo kroz vrata vjere, krenimo čvršće i oduševljenije njezinim putom koji vodi k cilju. Nastavimo zajednički evangelizacijski hod, započeti u minuloj Korizmi. Nastojmo s novim oduševljenjem uživati u Božjoj riječi na nedjeljnim liturgijskim slavljinama i u svakodnevnom obiteljskom čitanju evanđelja. Otkrijmo ljepotu i snagu vjere, radost zbog susreta s Kristom. Poduzmimo sve da djeca i mladi spoznaju koliko je za njihov život dragocjena pripadnost Isusu Kristu u njegovoj Crkvi. Odgajajmo ih strpljivo i ustrajno s razumijevanjem i ljubavlju u usvajanju evanđeoskih vrijednosti. Potrudimo se upoznati cjelovit sadržaj vjere utemeljene na Božjoj objavi čiji je izvor Sveto Pismo i Tradicija, a jamac Duh Sveti po služenju crkvenoga učiteljstva. Jer, nasljedniku sv. Petra – rimsko-

me biskupu i biskupskome zboru kojemu je on glava – Isus je povjerio zadaću čuvanja i promicanja cjelovita poklada vjere. Svoj suvremeni izraz on ima u svečano proglašenom nauku II. vatikanskog sabora, utkanu u *Katekizam Katoličke Crkve*.

5. Vjeru ljubavlju odjelotvoriti

Tijekom *Godine vjere* treba nam se osobito truditi oko toga da nam bude »vjera ljubavlju djelotvorna« (Gal 5,6). Valja se podsjetiti na upozorenje Apostola Jakova da je »vjera bez djela mrtva« (Jak 2,26). Svjedoci smo kako je vjera u Hrvatskoj počesto bezlična, mlaka ili mrtva u djelovanju vjernika na političkoj, gospodarskoj, kulturnoj, socijalnoj, bračnoj, obiteljskoj i drugoj razini. Nerijetko joj nedostaje snaga i žar evanđeoskog opredjeljenja koje pokreće zauzetost u konkretnim situacijama i daje odgovore na važna životna pitanja. Pozivam sve vas – koji se Božjim darom i istinskim opredjeljenjem srca smatrate katoličkim vjernicima – neka vam *Godina vjere* bude snažan poticaj da na svim razinama i u svim situacijama odvažno svjedočite vjernost Bogu, kako bi Hrvatska po vama iskusila bogatstvo, ljepotu i smisao života po Isusovu modelu. I ovom prigodom potičem sve članove župnih pastoralnih vijeća da nastoje promicati Isusov odnos prema čovjeku, napose najslabijem, da se zauzmu za siromašne, starije te za obitelji s brojnom djecom i drugim potrebitima ljudske pažnje i pomoći. *Godina vjere* prigoda je da svaka župa još bolje organizira rad Caritasa.

.....

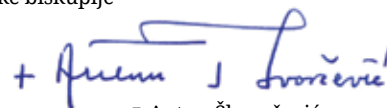
Pozivam sve vas – koji se Božjim darom i istinskim opredjeljenjem srca smatrate katoličkim vjernicima – neka vam Godina vjere bude snažan poticaj da na svim razinama i u svim situacijama odvažno svjedočite vjernost Bogu, kako bi Hrvatska po vama iskusila bogatstvo, ljepotu i smisao života po Isusovu modelu.

Zaglavak

Draga braćo i sestre! Vaši će vas župnici upoznati s kalendarom svih događanja tijekom *Godine vjere* u našoj Biskupiji i u vašim župama. Pozivam vas da se u njih aktivno uključite. Isusovoj Majci, »blaženoj što povjerova« (usp. Lk 1,45), preporučam sva naša nastojanja tijekom ove *Godine* te molim da nas u njima pomogne i nebeski zagovor utemeljitelja naše Biskupije, bl. Ivana Pavla II., snažnoga svjedoka vjere u suvremenome svijetu.

Na sve vas, i na sva vaša nastojanja u *Godini vjere*, zazivam Božji blagoslov.

U Požegi, 27. rujna 2012.,
na 15-tu obljetnicu uspostave
Požeške biskupije

✱ Antun Škvorčević
požeški biskup

Program Godine vjere u Požeškoj biskupiji

Na sjednici Prezbiterskog vijeća u svibnju ove godine prihvaćen je program *Godine vjere* u Požeškoj biskupiji, oblikovan na temelju Note Kongregacije za nauk vjere, tiskan uz Apostolsko pismo pape Benedikta XVI. "Porta fidei".

- 1) Otvaranje *Godine vjere* u Požeškoj biskupiji bit će u Požegi, u nedjelju, 14. listopada, predvečerje svetkovine sv. Terezije Avilske, zaštitnice Katedrale. Tim slavljem spomenut ćemo se i petnaeste obljetnica uspostave Požeške biskupije, te bi ove godine na taj način održali tradicionalni Biskupijski dan.
- 2) Tijekom mjeseca studenog na redovitim svećeničkim susretima jesenskih korona predstaviti će se Apostolsko pismo pape Benedikta XVI. "Porta fidei" te aktualizirati određeni sadržaji II. vatikanskog sabora i Katoličkog katekizma koji se odnose na svećenike.
- 3) Dana 1. prosinca 2012. održat će se Studijski dan u Požegi posvećen Katekizmu Katoličke Crkve na kojem će sudjelovati svećenici, posvećene osobe i vjeroučitelji a njegovo organiziranje povjereno je Katehetskom uredu.
- 4) Na početku došašća organizirat će se susreti župnih pastoralnih vijeća s edukacijskim programima za lektore (Lectio Divina), mlade, ministrante, caritativne volontere i druge a pripremio bi ih i vodio Pastoralni centar i Katehetski ured.
- 5) Korizma će biti vrijeme u kojem će se po uzoru i u nastavku na iskustvo ovogodišnje evangelizacijske korizme, poštujući obraćanski hod vezan za nedjeljna liturgijska čitanja, organizirati kateheze uz pobožnost križnog puta petkom s temama iz dokumenata II. vatikanskog sabora i Katekizma Katoličke Crkve.
- 6) Katekizam Katoličke Crkve, kao Evanđelje po Marku minule korizme, ući će iduće korizme po mogućnosti u svaku obitelj pod geslom "Katekizam u svakoj obitelji".
- 7) Trajna formacija svećenika i đakona organizirat će se na temelju dokumenata II. vatikanskog koncila i Katekizma a odvijat će se na redovitim mjesječnim susretima mladih svećenika do deset godina svećeništva i đakona, na svećeničkim jesenskim koronama, korizmenim susretima, rekolekcijama,

duhovnim vježbama. Slično će se organizirati i za vjeroučitelje na njihovim redovitim susretima, o čemu će voditi brigu Katehetski ured.

- 8) U *Godini vjere* pozornost će se posvetiti liturgijskom životu u župama, posebno uređenju sakralnog prostora i umjetnosti u crkvi, promicati susret vjere i kulture. Biskupija će u skladu s crkvenim propisima organizirati u župama prikupljanje predmeta izvan liturgijske uporabe i pohraniti ih u Dijecezan-ski muzej, kako bi se spasilo od propadanja ono što još postoji. Poradit će se na uređenju prostora za trajni postav Dijecezanskog muzeja i Galerije s djelima suvremenih umjetnika koje je Biskupija dobila putem donacija.
- 9) Među nastojanja na kulturnom polju tijekom *Godine vjere* treba uvrstiti i smještanje starih knjižnica iz župa na području Biskupije u prikladan prostor, gdje će se moći voditi zajednička briga o njihovom očuvanju i obnovi, te tako spasiti od ugroženosti.
- 10) Programi redovitih hodočašća u biskupijska marijanska svetišta bit će ispunjeni sadržajima *Godine vjere*. Požeška biskupija pridružit će se nacionalnom hodočašću u Rim od 5. do 9. studenog 2012. godine.
- 11) Uz redovita ekumenska nastojanja, tijekom *Godine vjere* valja potražiti mogućnost očitovanja određenih znakova, među kojima je i prikupljanje pomoći za razorene objekte drugih kršćanskih zajednica na području Biskupije.
- 12) Na župnoj razini župnici će nastojati vjernike upoznati s Apostolskim pismom "Porta fidei" te posvetiti pozornost dostojnom slavljenju euharistije i poštivanju liturgijskih propisa s obzirom na liturgijsku odjeću, urednost oltara, posuda i drugoga.
- 13) U različitim pastoralnim prigodama kao što je krštenje djece, prva pričet, potvrda, vjenčanje, sprovod svećenici će na prikladan način iznositi sadržaje II. vatikanskog sabora i Katoličkog Katekizma. Ako okolnosti omogućuju organizirat će pučke misije, a posebnu pozornost posvetit će svjedočenju ljubavi po djelovanju župnog Caritasa i nastojanjem oko što šire organizirane mreže volontera.

PETNAESTA OBLJETNICA USPOSTAVE POŽEŠKE BISKUPIJE I GODIŠNJICA POSVETE NJEZINE PRVOSTOLNICE

Ljepota ove katedrale podsjeća nas da i mi možemo biti

Piše: Ljiljana Marić • Snimio: Duško Mirković

brojnih umjetničkih djela Galeriji Požeške biskupije zaslužile da danas budu odlikovane Srebrnom biskupijskom medaljom i Poveljom zahvalnosti. Potaknuo je sve okupljene da svojim otvorenim srcem za Boga i raskajanom savješću omoguće da se u ljepoti materijalnog zdanja požeške katedrale u njima ostvari ljepota Božje prisutnosti i očituje zajedništvo žive požeške mjesne Crkve.

Moć čišćenja čovjeka

Svoju homiliju biskup Antun je započeo u dijalogu s brojnom djecom, izrazivši radost što sudjeluju na slavlju sa svojim roditeljima. Potom je svima približio evanđeoski događaj Isusova istjerivanja trgovaca iz hrama. Podsjetio je na iskustvo naše nutarnje prljavosti, uzrokovana našim zlim opredjeljenjima i slabostima, te na sveprisutna svakodnevna nadmetanja medija u izvješćivanju o zlu koje se događa u našem društvu. Kazao je kako mnogi u Hrvatskoj žele pronaći prostor i trenutke u kojima će susresti sebe u vlastitoj nutarnjoj čistoći i ljepoti. Spomenuo je da nas izvanredno lijepo oblikovan prostor požeške katedrale, urešen mnogim umjetničkim djelima, među kojima je i novopostavljeni križni put akademika Šime Vulasa koji će danas biti blagoslovljen, podsjeća da je Isus Krist, Sin Božji, čisteći jeruzalemski hram od trgovaca naznačio da je moćan očistiti čovjeka u njegovu srcu i savjesti od svega što mu oduzima izvornu ljepotu i dostojanstvo slike Božje.

Uspio hrvatski čovjek

Biskup je dodao da Isus jedini moćan snagom svoga Duha ljubavi, jače od naše zloće, prljavosti i nemoći, ući u dubinu našega bića i u nama ostvariti posvećeni prostor. – Čovjek je lijep kada ga dotakne ljudska ljubav, a najljepši je i najuspjeliji kad ga zahvati moćna Božja ljubav. – naglasio je biskup Antun.

– Mi u svetoj misi slavimo na oltaru Isusu ljubav s križa koja je pobijedila i samu smrt te se u primanju svete pričesti po toj ljubavi u nama ostvaruje ljepota njegove ljubavi. Mi postajemo posvećeni prostor. Danas želimo zahvaliti Bogu što imamo ovu lijepu katedralu koja nam svojom ljepotom doziva u svijest da i mi možemo biti lijep Božji hram kad se u vjeri susretnemo s Isusom Kristom i on nas svojom ljubavlju iznutra očisti te postanemo Božja ljepota, uspio hrvatski čovjek – poručio je biskup.

U požeškoj katedrali sv. Terezije Avilske održano je 27. rujna svečano euharistijsko slavlje povodom spomena 15. obljetnice uspostave Požeške biskupije i svetkovine godišnjice posvete katedrale. Slavlje je predvodio požeški biskup Antun Škvorčević, u koncelecijaciji je bilo četrdesetak svećenika među kojima i članovi Stolnog kaptola te svećenici iz župa Katedralnog arhiđakonata.

Na početku svečanosti prepošt Stolnog kaptola Josip Devčić podsjetio je na dva apostolska pisma pape Ivana Pavla II.: o utemeljenju Biskupije i o imenovanju prvog biskupa, spomenuo značajnije događaje iz života mlade mjesne Crkve te čestitao biskupu Antunu 15. godišnjicu biskupskog ređenja, a svima nazočnima istu obljetnicu uspostave Biskupije. Učenici Katoličke osnovne škole u Požegi, odjeveni u narodne nošnje uručili su biskupu svoje pisane čestitke i darove koje su sami izradili.

Ljepota Božje prisutnosti

Biskup je uzvratio svojom čestitkom svima nazočnima za 15. obljetnicu Biskupije i svetkovinu posvete katedrale, pozdravio brojne vjernike iz Požege, školsku djecu, javne dužnosnike iz županija, gradova i općina diljem biskupije, posebno je istaknuo prisutnost četiriju osoba koje su svojim donacijama

lijep Božji hram

Izvorno dostojanstvo

Na kraju homilije biskup je čestitao vjernicima svetkovinu posvete katedrale. – Čestitam i svima vama koji želite biti lijepi ljudi, ne tek izvanjski, nego iznutra drugovanjem s Isusom Kristom, slušanjem njegove riječi i sudjelovanjem na svetoj misi. Neka je blagoslovljeno služenje naše biskupije upravo takvoj čovjekovoj ljepoti, snagom Isusove žrtve na križu i njegove ljubavi. Bili svi vi radosni što pripadate Crkvi katoličkoj u kojoj je hrvatski čovjek trinaest stoljeća susretao svoje izvorno dostojanstvo u Bogu koji voli čovjeka – zaključio je biskup Antun.

Papino odlikovanje svećenika

U molitvi vjernih navedene su nakane za Požešku biskupiju i njezino poslanje, a biskup je zaključio molitvom blagoslova novopostavljenih postaja križnoga puta.

Nakon popričesne molitve i molitve za požešku mjesnu Crkvu, biskup je s osobitom radošću okupljene izvijestio da je Njegova Svetost papa Benedikt XVI. o petnaestoj obljetnici uspostave Požeške biskupije odlikovao četvoricu svećenika Požeške biskupije. Za apostolskog protonotara „supranumerum“ izabran je prelat Josip Devčić, prepošt Stolnog kaptola u Požegi i stražemanski župnik, kao priznanje za vjernu suradnju s dijecezanskim biskupom i sve što je učinio za Požešku biskupiju od njezina utemeljenja do danas, osobito za savjesno vršenje službe prvog generalnog vikara i za veliku požrtvornost u vođenju ponovne izgradnje svetišta Gospe Voćinske i crkve u Staroj Gradiški, spomen utamničenim svećenicima u vrijeme komunističke vladavine. Za počasnog prelata imenovan je Vjekoslav Marić, katedralni arhiđakon i umirovljeni župnik župe sv. Leopolda Mandića u Požegi kao priznanje za vjerno služenje Crkvi tijekom 61 godine svećeništva, posebno za ono što je učinio kao prvi ravnatelj Caritasa Požeške biskupije te za osnutak i savjesno pastoralno vodstvo župe sv. Leopolda Mandića u Požegi tijekom 36 godina. Župnik u Starom Petrovu Selu i dekan Novokapelačkog dekanata Antun Prpić uvršten je među kapelane Njegove Svetosti u znak priznanja za požrtvornost u vršenju službe župnika u Voćinu tijekom teških godina komunističkog sustava te za vjernost u službi Biskupskog ordinarijata u Požegi i savjesnost u svećeničkom poslanju. Matija Juraković, kanonik Stolnog kaptola u Požegi, arhiđakon zapadno-slavonski i župnik pakrački, primljen je među kapelane Njegove Svetosti kao priznanje za žrtvu koju je podnio tijekom Domovinskog rata i u liječenju poratnih rana u župama pogodjenima stradanjima te za vjernost i suradnju s dijecezanskim biskupom u službama koje su mu povjerene. Biskup Škvorčević predao je potom Povelje o odlikovanju navedenim svećenicima. Rekao je da od srca zahvaljuje Svetom Ocu za odlikovanja kojima je ure-

sio četvoricu svećenika Požeške biskupije, a odlikovanoj subraći iskreno je čestitao sa željom da ih ovo priznanje dublje poveže s nasljednikom sv. Petra i Rimskom crkvom te učvrsti u svećeničkom služenju i suradnji sa svojim biskupom o petnaestoj obljetnici Biskupije.

Biskupijske medalje

Katedralni župnik Ivica Žuljević predstavio je zatim četiri zaslužne osobe kojima je Požeška biskupija o petnaestoj obljetnici svoje uspostave dodijelila Srebrnu medalju s Poveljom zahvalnosti: profesorici Miroslavi Dulčić za dar brojnih slika njezina duboko cijenjenog supruga Ive Galeriji Požeške biskupije; akademiku Šimi Vulasu koji je također darovao određeni broj svojih skulptura Galeriji te je liturgijski uspješno opremio svetište Gospe Voćinske, što je bila vrlo složena zadaća u obnovljenoj gotičkoj crkvi iz 15. stoljeća, i katedralu u Požegi u kojoj su ovom prilikom blagoslovljene njegove postaje križnog puta; akademiku Zlatku Keseru te profesoru Josipu Poljanu koji su darovali značajan broj umjetničkih djela Galeriji Požeške biskupije. Svi oni značajno su pridonijeli promicanju susreta između

vjere i kulture, Crkve i umjetnosti u evangelizacijskim nastojanjima mlade požeške mjesne Crkve. Biskup Antun uručio im je Srebrnu medalju s Poveljom zahvalnosti i čestitao svakom odlikovanom.

Euharistijsko slavlje svojim pjevanjem pratio je mješoviti katedralni zbor pod ravanjem i uz orguljaško sviranje Alena Kopunovića Legetina. Po završetku misnog slavlja uslijedio je svečani koncert o 15. obljetnici biskupije i ređenja biskupa Antuna te u čast odlikovanim. Biskup je uputio nazočnima svoju riječ i otvorio *Orguljaške večeri* u požeškoj katedrali koje će trajati do svetkovine sv. Terezije Avilske, 15. listopada.

U VOĆIN HODOČASTILI VJERNICI POSAVSKOG I ZAPADNOSLAVONSKOG DIJELA BISKUPIJE

Ljubav i vjera kadre su izvući iz svake nevolje i pojedinca i čitav narod

Piše: Ljiljana Marić • Snimio: D. Mirković

U svetištu Gospe od Utočišta u Voćinu okupilo se 21. kolovoza tisuće hodočasnika na tradicionalnom hodočašću vjernika iz župa Katedralnog, Posavskog i Zapadnoslavonskog arhidakonata pod nazivom „Evo ti majke“. Središnje euharistijsko slavlje predvodio je željezanski biskup iz Gradišća dr. Egidije Živković u zajedništvu s dijecezanskim biskupom dr. Antunom Škvorčevićem i bjelovarsko-križevačkim biskupom dr. Vjekoslavom Huzjakom te brojnim svećenicima. Do Voćina su mnogi pješačili cijeli dan, a neki i dva dana prešavši više od 70 kilometara. Najveću pješačku skupinu predvodio je stražemanski župnik Jozo Devčić.

Marija liječi hrvatske rane

Misno slavlje počelo je uvodnom svečanom procesijom u kojoj je nošen lik Gospe Voćinske. Njoj je na početku biskup Škvorčević u ime svih nazočnih uputio molitvene pozdrave, a zatim je pozdravio hodočasnike. – Svi ma zahvaljujemo za snagu duha, svjedočanstvo vjere i odanost prema Isusovoj Majci koju su tako posvjedočili. Radostan sam što smo opet zajedno u Voćinu s Marijom, Isuso-

vom majkom. Donijeli smo joj svoje vjerno srce da bismo joj povjerali sve svoje radosti, ali i umnožene nevolje, među ostalim neimaštinu, uzrokovanu gubitkom radnih mjesta ili sušom koja je odnijela najveći dio ljetine, teret osobnih patnji, obiteljskih nerazumijevanja, društvenih podjela, nemoći i stradanja. Marija je tijekom više stoljeća ovdje u Voćinu liječila hrvatske rane, tješila žalosne, ulijevala nadu, darivala duhovnu snagu. I danas će se ona majčinskom moći i ljubavlju približiti svakoj hodočasničkoj duši, ispuniti je darom Božjega svjetla i mira, posredovati ljubav svoga Sina na križu u kojem je pobjeda naša – kazao je biskup Škvorčević. Dodao je kako sa svima dijeli radost što se u Voćinu više ne okuplja na ruševinama Marijina svetišta nego pored ponovno podignute crkve iz 15. stoljeća. Podsjetio je kako je na polaganju kamena temeljca za voćinsku crkvu, koji je 1998. godine u Mariji Bistrici blagoslovio utemeljitelj Požeške biskupije bl. Ivan Pavao II., bio i tadašnji željezanski biskup Paul Iby sa skupinom gradišćanskih Hrvata te dr. Egidije Živković, tadašnji tajnik Austrijske biskupske konferencije. „Koje li znakovitosti da je on danas s nama!“ kazao je biskup Škvorčević podsjetivši kako je biskup Živković prije deset godina s nama dijelio tugu zbog porušene voćinske crkve.

Svetišta su odmori za dušu

U uvodu slavlja biskup Živković pozdravio je sve nazočne istaknuvši radost što je na ovom slavlju. – Bio sam na ruševinama ove crkve, a sada sam u srcu ganut i ne mogu vjerovati da je ljubav ovo opet mogla izgraditi. Dragi biskupe Antune, tebi i tvom narodu od srca čestitam. Nosim vam pozdrave naše Željezanske biskupije, posebno nas gradišćanskih Hrvata

koji su se na neki način upisali u ovo voćinske svetište. Isto tako vam nosim pozdrave iz Poljske, iz Krakowa, iz kojeg sam se vratio dan prije, s kojim je vaša biskupija na poseban način povezana likom osnivača biskupije bl. Ivana Pavla II. te vam ujedno čestitam 15. obljetnicu biskupije – poručio je biskup Živković dodajući da nas Marija, Isusova majka, uvijek s radošću očekuje u svojim svetištima. Njezina su svetišta mjesta odmora za našu dušu, mjesta gdje se imamo kome potužiti i gdje imamo kome izručiti sve svoje poteškoće.

Preporodimo sebe

U homiliji je biskup Živković progovorio o značenju zemaljske i nebeske majke. Posebno se zauzvatio na slici Marije koja stoji podno križa. Vjerojatno je to jedna od najtežih stvari koje mogu zadesiti čovjeka: da bespomoćno gleda kako mu umire vlastito dijete. U posljednjim trenucima ovozemnog života Isus nam ostavlja svoju Majku da bi nas trajno pratila nježnost i toplina njezine majčinske ljubavi. Dodao je kako vjeruje da su okupljeni vjernici došli zahvaliti Bogu na svim milostima koje nam po Marijinu zagovoru daje. – Na osobit način želimo zahvaliti za petnaest godina Požeške biskupije, za sva ona mala i velika očitovanja Božje prisutnosti u ovoj mladosti i živoj mješnoj Crkvi – kazao je biskup Živković dodajući da je ponosan što je u Voćinu, i to kao vjernik katolik, kao pripadnih hrvatskog naroda te što su gradišćanski Hrvati ugradili sebe i svoju ljubav u voćinsko svetište pomažući njegovoj obnovi sedamdesetih i osamdesetih godina prošloga stoljeća. Podsjetio je na zlo koje se dogodilo u Voćinu prije dvadesetak godina te upozorio kako i danas mnogi žele uništiti dušu hrvatskog naroda. – I uspjeh će u tome ako nam unište vjeru! Kao što je u Domovinskom ratu agresor rušio naše crkve, tako danas žele uništiti naše brakove i naše obitelji. Žele nas uvjeriti da nam Bog nije potreban, da je ludo, staromodno i smiješno vjerovati u njega. Ne zaboravite da su ljubav i vjera kadre izvući iz svake nevolje i čovjeka pojedinca i čitav narod. Neka vjera sačuva dušu hrvatskom narodu, a obnovljena ljubav neka mu pomogne da preporodi sebe i svoju državu, oslanjajući se na Božju ljubav – poručio je na kraju homilije biskup Živković. Nakon euharistijskog slavlja službom svjetla i hvala hodočasnici su iskazali odanost Isusovoj Majci, prisutnoj u svetištu po povijesnoj slici Gospe Voćinske koja je potom u procesiji prošla svetišnim prostorom te vraćena u svetište crkve.

HODOČAŠĆE SLAVONSKO-PODRAVSKOG DIJELA BISKUPIJE U VOĆIN

Trebamo se brinuti o čistoći okoliša, ali daleko više o čistoći srca

Piše i snimio: Josip Homjak

Vjernici iz slavonsko-podravskog dijela Požeške biskupije, od Virovitice preko Slatine do Našica, hodočastili su u Voćin 2. rujna, u nedjelju najbližu Maloj Gospi. Oko lika Gospe Voćinske okupilo se više od deset tisuća hodočasnika na čelu sa svojim svećenicima. Nekoliko stotina hodočasnika stiglo je pješice. Tridesetak svećenika bilo je na raspolaganju hodočasniciima za sakrament pomirenja kako bi čiste duše sudjelovali u svetoj misi.

Zahvaćeni Božjom blizinom

Na liturgijskom prostoru pokraj svetišne crkve svečano euharistijsko slavlje predvodio je požeški biskup Antun Škvorčević sa svećenicima. Na početku misnog slavlja biskup je uputio Gospi Voćinskoj pozdrave na koje su nazočni odgovarali svojim poklicima. Potom je pozdravio hodočasnike izrazivši radost što su o blagdanu Marijina rođenja ponovno u Voćinu pred njezinim likom koji je tijekom nekoliko stoljeća sabirao slavonske vapaje, tuge i nevolje, ali i radosti i nade. Poseban pozdrav biskup je uputio hodočasniciima koji su od Virovitice i Slatine stigli pješice i tako svoju žrtvu ugradili u voćinsko molitveno zajedništvo. Pozdravio je očeve i majke, djecu i mlade i pozvao ih da otvore svoja osobna i obiteljska vrata srca Bogu živome po zagovoru Isusove majke, kako bi i u slavonsko-podravskom dijelu naše domovine bili zahvaćeni Božjom blizinom i njegovom snagom. „Povjermi Isusovoj majci sve što volimo, što je teško, sve ono što je naše“, kazao je biskup.

Drama u našim srcima

U homiliji biskup je podsjetio kako se oko nas događaju procesi koji nas zabrinjavaju, a među njima je i ekološko pitanje, onečišćenje okoliša koje uzrokuje i klimatske promjene. Upozorio je na važnost podizanja svijesti i djelovanja u prilog zdrave pri-

rode, čistog okoliša. No, spomenuo je da nas današnja liturgijska čitanja upozoravaju na razornu dramu u našim srcima zahvaćeni- ma zlom, sebičnošću i pokvarenošću, koja se širi u stvarnost oko nas te predstavlja ekološko pitanje na dubljoj, duhovnoj razini našeg postojanja. Istaknuo je da smo uz vjeru, odanost i poštovanje prema Isusovoj Majci u Voćin donijeli svoja srca opterećena hrvatskim ranama, zlom, sebičnošću i pohlepom te je pitanje kako izaći iz stanja onečišćenog i bolesnog srca. Kazao je da ne može priroda oko nas biti zdrava ako nam je srce zaraženo jer – kako Isus uvjerava u evanđelju – iz zla srca izlaze svakovrsne negativnosti koje čovjeka onečišćuju i po njemu stvarnost oko njega.

Snažna poruka

Istaknuo je kako lik Voćinske Gospe nosi snažnu poruku. Marija sa srcem na prsima i djetetom Isusom na rukama svjedoči da je ona snagom Isusove žrtve ljubavi na križu ozdravljena od ranjenosti zlom i grijehom. Biskup je kazao vjerniciima kako

nas ona poziva da na ovom hodočašću ne pristupamo Boga tek izvanjski, riječima, a srcem ostanemo daleko od njega te nam se ništa ne dogodi u dubini ranjenog bića. Spomenuo je da se u marijanskim svetiš- tima slaže mozaik ozdravljenog ljudskoga srca kad se u ispovjedaonici otvorimo snazi Isusove ljubavi s križa koja jedina može očistiti naše srce od grijeha, ozdraviti nas i pomiriti s Bogom, Crkvom i braćom ljudi- ma, a da nas u euharistiji ta ista ljubav čini dionicima preobraženog svijeta, pobjede nad smrću.

Prebirati Božju riječ

Biskup je na temelju Jakovljeve Poslanice kazao hodočasniciima da pored spomenu- toga i Božja riječ ima snagu čistiti njihova srca od zla. Spomenuo je da je upravo u tom smislu minule korizme svaka obitelj u Požeškoj biskupiji primila Evanđelje po Marku te je potaknuo nazočne da Mariji- nim žarom svakodnevno Božju riječ pre- biru u srcu, budu uzdignuti u njegov svijet, dionici njegovih nauma, suradnici njegova djela. Kazao je hodočasniciima kako njihov dolazak u Voćin prepoznaje kao snažno oči- tovanje da ne žele biti ljudi zatrovana, nego zdrava srca, pridruženi srcu Isusove Majke, čisti Božji narod osposobljen poput Marije biti vršiteljem Božje riječi.

Hodočasnička povorka

Nakon popričesne molitve kongresnim prostorom krenula je između hodočasnika mala povorka s likom Gospe Voćinske kojoj su nazočni klicali hvale i iznosili molitve. Slavlje je završilo činom predanja Isusovoj Majci koji je predvodio biskup Škvorčević. Ujedinjeni zborovi iz župa Nove Bukovice i Voćina pod ravnanjem Antonija Brzice predvodili su pjevanje i pomogli hodoča- sniciima da budu jedno srce i jedna duša u zajedništvu s Isusovom Majkom.

PROSLAVA SV. LOVRE, ZAŠTITNIKA POŽEŠKE BISKUPIJE

Siromasima je najpotrebnije naše dobro srce, povjerenje i solidarnost

Piše i snimila: Ljiljana Marić

Požeška biskupija proslavila je 10. kolovoza sv. Lovru, svoga nebeskog zaštitnika i zaštitnika svoga Caritasa. Središnje slavlje u drevnoj crkvi biskupijskog zaštitnika u Požegi predvodio je biskup Antun Škvorčević. Koncelebrirali su članovi Stolnog kaptola, svećenici iz biskupijskih središnjih ustanova i grada Požege, mlado-misnici te redovnici. Na slavlju su sudjelovali i bogoslovi Požeške biskupije, Caritasovi volonteri iz gradskih župa, predstavnici volontera diljem biskupije, učenici i studenti kojima je Požeška biskupija minule školske godine odobrila stipendiju, drugi vjernici, te čelnici Požeško-slavonske županije.

Zauzeti Isusovi poslanici

Biskup je na početku slavlja čestitao nazočnima blagdan zaštitnika i spomenuo kako nas on povezuje s počecima Rimske crkve i s bl. papom Ivanom Pavlom II., utemeljiteljem biskupije, koji nam ga je dao za zaštitnika. Upućujući pozdrav nazočnima, biskup se posebno obratio Caritasovim volonterima i mladima zahvalivši im za sinošnje molitveno bdijenje kojim su na najbolji način otvorili slavlje u čast sv. Lovre. Ujedno je zahvalio volonterima što u siromasima poput sv. Lovre gledaju samoga Isusa Krista i služe mu, doprinoseći da mlada požeška mjesna Crkva diše i raste u Isusovu Duhu. Istaknuo je da je naše zajedništvo oko oltara s Isusom Kristom duboko i široko te kazao da se želimo obnoviti u Božjoj dubini, širini i snazi kako bismo bili još zauzetiji Isusovi poslanici u našoj mjesnoj Crkvi.

U homiliji biskup Škvorčević je kazao kako je današnja naviještena Božja riječ izazov da razmislimo o sijanju, rastu i plodu u našem životu. Mjera za to razmišljanje je Isus Krist. Opisao je čovjeka kao biće koje nije sama sebe moglo pozvati u život, posijati se na zemlji, dati si snagu rasta ili mjeru do koje taj rast može ići. Predstavio je sv.

Lovru kao uzor ljudskog puta na kojem se osvaja punina života. Kazao je da je on u svoje doba kao mladić imao mogućnost ostvariti uspješnu karijeru na različitim razinama rimskog društva, ali je mudro mjerio, vrjednovao i uspoređivao sve to s mogućnosti koje mu otvara Isus Krist, shvatio da u njemu jedinome može ostvariti punu istinu o čovjeku, njegov rast sve do pobjede života nad smrću. Biskup je podsjetio kako nas Isus u današnjem evanđelju upozorava na zakonitost sijanja, rasta i ploda u prirodi, da bi ga primijenio na sebe, uspoređujući se sa pšeničnim zrnom koje pavši u zemlju treba istrnuti da bi krenula klica, izrasla stabljika i donijela plod. Toj zakonitosti, dodao je biskup, podložan je na svojoj osobnoj razini i čovjek. Potrebno je da svoj život u punoj slobodi darujemo za druge, i tako se počinju ostvarivati procesi sijanja, rasta i ploda koji može donijeti ljubav.

Kakvi smo sijači?

Današnji blagdan potiče nas da se svi zapitamo, od svećenika pa nadalje, što mi svakodnevno sijemo. Je li to predanost sebe za druge i zauzetost za Isusa Krista i evanđelje kako bismo osobno rasli i po nama naša biskupija? Daruju li Caritasovi volonteri sebe potrebitima ili se trude tek oko materijalnoga? Siromasima treba prvenstveno naše dobro srce, povjerenje i solidarnost. Zapitati se trebamo što mi to u Hrvatskoj na različitim društvenim razinama sijemo. Biskup je potaknuo nazočne da mole sa sv. Lovrom da nam Bog pomogne biti pravim sijačima.

Na svršetku slavlja biskup je predvodio molitvu za Požešku biskupiju, potom uputio čestitku svim Caritasovim djelatnicima i volonterima žaleći da im sv. Lovro svojim primjerom i zagovorom pomogne da ostanu vjerni Bogu u službenju bližnjima. Nakon misnog slavlja u Dvorani sv. Terezije Avilske održan je susret predstavnika župnih Caritasovih volontera i biskupijskih stipendista.

Kratki program pripremili su mladi iz požeških župa. Predstavnica volontera Vera Šimunović čestitala je biskupu Škvorčeviću, predsjedniku biskupijskog Caritasa, 15. obljetnicu utemeljenja Požeške biskupije i njegova biskupstva te 40. obljetnicu svećeništva. Biskup je uzvratio zahvalom na čestitku i pohvalio volontere za sve što čine. Rekao je da se raduje što ih imamo: „Vašim djelovanjem moguće je u našoj biskupiji vjernije ostvarivati Isusovu riječ – ‘Što god ste učinili jednome od ovih najmanjih, meni ste učinili.’ Vi imate sasvim posebnu službu u našoj mjesnoj Crkvi. To je služba očiju koje vide siromašne i nevoljne, u njima prepoznaje Isusovu prisutnost i njoj služi. To je dragocjena služba bez koje bismo bili siromašniji i ne bismo mogli ostvarivati ono što po Isusovu nalogu trebamo činiti.“

Ravnatelj Caritasa Nedjeljko Androš izvijestio je o projektima koje je Caritas Požeške biskupije ostvarivao tijekom 15 godina postojanja. Među ostalim je spomenuo kako je od 2000. godine do sada podijeljeno 460 biskupijskih stipendija učenicima i studentima, da je Biskupija pomogla 2016 obitelji koje imaju petero i više djece, da Caritasova kuhinja petnaest godina svaki dan podijeli šezdesetak obroka bolesnima i starijima, da je plaćanjem režija, kupnjom drva, školskih knjiga te darivanjem odjeće pomogla 864 obitelji. Zahvalio je svima koji u potrebitima prepoznaju Isusa te im pomažu ili kao volonteri ili sudjelujući u brojnim akcijama biskupijskog Caritasa koje je on pokretao. U ime stipendista riječ zahvale Požeškoj biskupiji i biskupu Škvorčeviću izrekao je Marko Iličić, stipendist koji je završio studij. O volonterskom karitativnom radu u župi sv. Terezije Avilske u Požegi posvjedočio je Miro Sigurnjak.

MISA ZA POGINULE BRANITELJE U KUSONJAMA

Sjedinjenje žrtve branitelja s Isusovom žrtvom najbolji je spomen na njih

Piše: Josip Homjak • Snimio: Duško Mirković

Na blagdan rođenja Blažene Djevice Marije 8. rujna u Kusionjama nedaleko od Pakraca biskup Antun Škvorčević predvodio je misu za 20 poginulih hrvatskih branitelja s bjelovarskog područja koji su na tom mjestu ubijeni 8. rujna 1991. te za još trojicu njihovih suboraca koji su od podmetnute bombe stradali dvije godine kasnije kada su im zajedno s članovima obitelji došli iskazati počast. U koncelebraciji bio je Matija Juraković, zapadno-slavonski arhidiakon i pakrački župnik, Branko Gelemantović, pakrački dekan i daruvarski župnik, te drugi svećenici Pakračkog dekanata. Uz obitelji poginulih iz Bjelovara, branitelje i pakračke župljane na misi je bio nazočan izaslanik predsjednika Republike brigadni general Vlado Šindler, potpredsjednik Sabora Milorad Batinić, saborski zastupnici Davor Huška i Jadranka Kosor, izaslanik ministra branitelja pukovnik Ivan Grujić i drugi.

Biskup je u pozdravu istaknuo kako i danas više od dvadeset godina nakon ubojstva naših branitelja u Kusionjama, duboko osjećamo nemoć pred zločinom i smrću.

Kazao je da smo se okupili oko oltara onoga Isusa koji je svojom moćnom ljubavlju pobijedio zlo i smrt te pozvao da njemu povjerimo svoju nemoć, a njegovoj ljubavi plemenitost i žrtvu naših branitelja. U homiliji biskup se osvrnuo na evanđelje o Isusovu rodoslovlju i upitao tko je tko kome danas u Hrvatskoj. Kazao je kako je među svima u Hrvatskoj najmoćniji Isus Krist svojom ljubavlju s križa i oni koji mu vjeruju s njime računaju i nastoje živjeti u snazi te iste ljubavi. Među takve svrstao je hrvatske branitelje koji su položili živote za našu slobodu u Kusionjama i drugdje, ali i one koji im danas srcem ispunjenim ljubavlju iskazuju poštovanje i ne dopuštaju da taj čin potamni mržnja ili osvetnički osjećaji prema počiniteljima zla. Rekao je da se najbolji spomen na branitelje ostvaruje kad po svetoy misi njihovu žrtvu vjernički sjedinjujemo s Isusovom žrtvom i promatramo ih u svjetlu njegove pobjede nad smrću. Na svršetku slavlja biskup je predvodio molitvu za Domovinu i u ime poginulih branitelja zahvalio svima koji su ih se molitveno spomenuli u Kusionjama.

PROSLAVA UZNESENJA MARIJINA U KLOŠTRU

Zašto se ne usuđujemo zauzimati za poštivanje Božjih zapovijedi u javnom životu?

Upredvečerje svetkovine Uznesenja Blažene Djevice Marije na nebo 14. kolovoza biskup dr. Antun Škvorčević predvodio je euharistijsko slavlje u sedamstoljetnom marijanskom svetištu Kloštar kraj Slavnskog Kobaša. Nastavljajući dugogodišnju tradiciju, tisuće su vjernika iz novokapelačkog, pleterničkog, novogradiškog i slavonsko-brodskog kraja tijekom poslijepodneva dolazili kao hodočasnici pješaci, zatim autobusima i automobilima u to kobaško marijansko svetište. Na početku misnog slavlja biskupa je pozdravio domaći župnik i voditelj svetišta Mijo Lasović. U uvodnoj riječi biskup je potaknuo hodočasnike da u zajedništvu sa svim

Marijinim štovateljima diljem Požeške biskupije i Hrvatske budu veliko zajedništvo nade u molitvi s Marijom.

Prigodnu homiliju biskup je započeo osvrtno na jučerašnji povratak hrvatskih olimpijaca iz Londona i radost našega naroda zbog osvojenih zlatnih medalja. Gledajući dalje od sportskih natjecanja, biskup je pozvao vjernike da se raduju i teže zlatu koje je plod duhovnog rada i pobožnosti. Aktualizirajući svetopisamska čitanja msgr. Škvorčević među ostalim je predstavio kralja Davida kao mudra vladara koji je, baveći se političko-gospodarskim pitanjima, očitovao i veliku zauzetost da njegov narod bude u savezništvu s Bogom. Pojasnio je kako su suvremena hrvatska lutanja i nemoći na političkoj, gospodarskoj i drugim razinama dobrim dijelom dugovana onima koji se priznaju vjernicima, a u javnom se djelovanju ne ravnaju u skladu s Božjim zapovijedima i ne usuđuju dizati glas i zauzimati se da ih i hrvatsko zakonodavstvo poštuje. Upozorio je kako se današnji čovjek previše oslanja na svoje ljudske mogućnosti te tako ne ostavlja prostora Bogu da djeluje u našem životu i društvu. Rekao je kako je Isusova pobjeda nad smrću, čijom je dionicom postala i Marija, velik izazov i današnjim vjernicima da u tom pogledu nešto učine. Kazao je da su hodočasnici hrvatskog naroda u marijanska svetišta uvijek bila snažan događaj jer je na njima hrvatski čovjek otvarao svoju osobnost Isusu Kristu, koji je snagom Duha u njegovo srce unosio svoju ljubav, pobjednicu nad smrću te je on postajao dionik stvarnosti koja nadilazi ljudske mogućnosti. Na kraju je pozvao vjernike da se u zajedništvu s Marijom bore za duhovno zlato koje je neprolazno. Nakon popričesne molitve uslijedila je zavjetna procesija s Gospinom slikom oko groblja i Marijine crkve, a završila je činom povjere Isusovoj Majci. Biskup je prije završnog blagoslova izrazio radost što će se i s kloštarskim hodočasnici 21. kolovoza naći na hodočašću u Voćinu, marijanskom svetištu Požeške biskupije. Po svršetku slavlja u crkvi je do ponoći trajalo klanjanje pred Presvetim Sakramentom. (I. I. • Snimio: Josip Homjak)

SLAVLJE BLAGDANA MARIJINA ROĐENJA NA GOSPINU POLJU I U KUTJEVU

Najbolji je hrvatski investitor tijekom naših trinaest stoljeća Isus Krist

Piše i snimio: Josip Homjak

U predvečerje Male Gospe 7. rujna biskup Antun Škvorčević predvodio je svečano misno slavlje na srednjovjekovnom lokalitetu zvanom Gospino polje u župi Vrbova. Domaći župnik Stjepan Bakarić pozdravio je biskupa i nekoliko tisuća hodočasnika koji su došli iz posavskog dijela naše biskupije. Biskup je u uvodu misnoga slavlja izrazio radost što se susreće s vjernicima u Marijanskim svetištima, pa tako i na Gospinu polju. „Na ovom su se mjestu stoljećima okupljali mnogi vjernici i ovdje su prisutne njihove molitvene duše kojima su slavile Isusovu Majku i približavale se Bogu. Njima pridružujemo svoje molitve i na taj način postajemo dionicima velikoga hrvatskog povijesnog duhovnog zajedništva oko Isusove Majke“, rekao je biskup i pozvao vjernike da njezinoj majčinskoj ljubavi povjere svoje tjeskobe, siromaštvo i bolesti.

Duhovno zalijevanje

U homiliji biskup je podsjetio kako smo se okupili na Gospinu polju oko lika Isusove Majke. Istaknuo je kako je Marija slušala Božju riječ i o njoj razmišljala. Razmatrala je ono što je Bog naumio s čovjekom i njom samom da bi po tom živjela. Kazao je kako je dolazak mnoštva vjernika u hrvatska marijanska svetišta na svoj način nastavak Marijine sabranosti pred Božjom riječju, slušanje i razmatranje Božje isitne o čovjeku, njezino usvajanje i prenošenje u život. Zahvalio je hodočasnima što su s takvim raspoloženjem došli na Gospino polje i što je po njima Hrvatska blagoslovljena zemlja u kojoj odzvanja Božji govor. Među ostalim spomenuo je kako je dolazeći u ovo svetište promatrao sasušena, beživotna polja. Podijelio je tugu s onima koji su izgubili ono od čega žive te dodao da je još veća tuga kad se ljudsko srce, duša i savjest sasuši te izgubi život na najdubljoj ljudskoj razini. Kazao je hodočasnima da je dragocjen njihov dolazak u Marijanska svetišta i nedjeljno sudjelovanje na svetoj misi jer slušajući riječ i primajući svete sakramente omogućuju Božjoj milosti da ih iznutra duhovno zalijeva i tako sprječava da se plodno

tlo hrvatskog srca ne sasuši. Posvijestio je vjernicima kako Bog i danas računa s malenima, neznatnima poput Marije, da bi u njima ostvarivao svoj život te tako i danas u Hrvatskoj po ljudski gledano nemoćnim i nesposobnim ljudima izvodi svoje djelo spasenja, pobjede nad zlom i smrću. Pri kraju misnoga slavlja uslijedila je zavjetna procesija s Gospinim kipom i upaljenim svijećama oko svetišta.

Naša duhovna konstanta

Na sam blagdan Rođenja Marijina biskup Škvorčević je svečano misno slavlje predvodio u Kutjevu. Nakon pozdrava župnika Marijana Đukića, biskup je u uvodnoj riječi čestitao hodočasnima blagdan Marijina rođenja, a mještanima Kutjeva na čelu s nazočnim gradonačelnikom Dan grada. Potom je s nekoliko poklika uputio izraze odanosti i zahvalnosti Isusovoj Majci za njezinu blizinu, majčinsku ljubav i vjernost u kutjevačkom svetištu tijekom pet stoljeća, a hodočasnici su odgovarali svojim poklicima.

U homiliji biskup je, tumačeći evanđelje o Isusovu rodoslavlju, kazao kako ono želi istaknuti da je Sin Božji kao čovjek ujedno i našega roda. On je duhovna konstanta u svojoj Crkvi katoličkoj, a po njezinu služanju najveći je broj hrvatskih ljudi otvarao svoja srca i živote upravo njemu te ih je on ispunjavao svojom pobjedničkom snagom s

križa te su po njemu naša stoljeća – unatoč brojnim nevoljama – bila pobjednička. Podsjetio je kako nas je minulih dana razveselila vijest da je bonitetna agencija Fitch dala pozitivnu ocjenu Hrvatskoj u njezinu kreditnom rejtingu te očekujemo da će se neki iz inozemstva odvažiti investirati u hrvatsko gospodarstvo, zaustaviti gubitak radnih mjesta i siromašenje, pokrenuti napredak. Pripomenuo je kako se ipak ne bismo smjeli dati zavarati jer popravak gospodarskog stanja ne može hrvatskog čovjeka ispuniti u dubini njegova srca koje je izmjereno mjerilima Božjim i čezne za većim dobrima nego li su materijalna. Kazao je da je Isus Krist najbolji hrvatski investitor tijekom naših trinaest stoljeća jer je kao nitko drugi ispunio brojna hrvatska srca svojom ljubavlju, darovao snagu kojom se živjela vjernost u braku, ljepota i radost u obitelji, obasjao ih svojim svjetlom i mirom te su mnoštva – unatoč materijalnom siromaštvu i drugim nedaćama – živjela duhovnu puninu, bila dionicima njegove pobjede. Biskup je ustvrdio da je Marija nakon Isusa Krista najvažnija osoba u našoj povijesti, zagovornica i majka koja je u svojim svetištima diljem domovine služila hrvatskom čovjeku tako što mu je približavala Isusa Krista i otvarala srce za njegovu djelatnu prisutnost, istaknuvši da ona to i danas čini u Kutjevu i drugim svojim svetištima. Pozvao je hodočasnike da dobro provjeravaju sve one koji djeluju na hrvatskoj javnoj sceni da ih možda – dok nastoje oko materijalnog napretka – ne žele odvojiti od Isusa Krista i njegove Crkve, a sami nisu u mogućnosti darovati im onu veličinu ljubavi za kojom čezne njihovo srce i ne mogu ga ispuniti mirom, radošću i smislom. Potaknuo je vjernike da po Marijinu primjeru ostanu maleni ljudi velika srca u kojima Bog i danas može ostvarivati svoju prisutnost i zahvatiti ih svojom ljubavlju te nam po toj milosnoj investiciji Hrvatsku učiniti blagoslovljenom.

BLAGDAN GOSPE OD SUZA U PLETERNICI

Biće ovoga naroda ne može se razoriti ni protunaravnim ni protubožjim zakonima

Piše: Ljiljana Marić • Snimio: Duško Mirković

Na blagdan Gospe od suza, 31. kolovoza u njezinu svetištu u Pleternici okupilo se nekoliko desetaka tisuća vjernika iz Požeške biskupije i iz drugih krajeva. Svečano euharistijsko slavlje započelo je ulaznom procesijom s likom Gospe od Suza, a predvodio ga je biskup dr. Antun Škvorčević u koncelecijaciji s beogradskim nadbiskupom msgr. Stanislavom Hočevarom, generalnim vikarom te nadbiskupije fra Leopoldom Rohmesom te brojnim drugim svećenicima. Biskup je najprije uputio pozdrav Gospi od Suza pred njezinim likom, podsjećajući kako je prije sedam godina prigodom 50. obljetnice njezina štovanja u Pleternici pohranjen u njezin lik dio platna kojim su bile obrisane suze provrele u Sirakuzi 1953. godine. – Pred tim suzama, znakom tvoje majčinske brige za čovječanstvo, svjedočimo ti svoju sinovsku privrženost i vjernost. Svi mi sudionici ovog hodočašća, zagledani u tvoj sveti lik, svojim iskrenim povjerenjem, dubokom odanošću i žarkom ljubavlju radosno te pozdravljamo i od srca kličemo – kazao je biskup Škvorčević. Dodao je kako je njezin dragi lik u Pleternici znak velike nade i utjehe da je i u našim sadašnjim osobnim i narodnim nevoljama i tjeskobama ona prisutna na životnom putu ovom suznom dolinom.

Za snažnu i hrabru Hrvatsku

Rektor svetišta Antun Ćorković izrazio je dobrodošlicu biskupima i drugim hodočasnici. Biskup Škvorčević je u uvodnoj riječi pozdravio sve nazočne, posebno beogradskog nadbiskupa te podsjetio na povezanost Požeške i Beogradske biskupije po prvom beogradskom nadbiskupu Rafaelu Rodiću, rođenom u Nurkovcu kraj Požege. Pozdravio je i predstavnike javnih vlasti, potpredsjednika Sabora Tomislava Čuljka, saborske zastupnike, župane, gradonačelnike, načelnike općina i druge. – S posebnim poštovanjem pozdravljam očeve i majke koji su došli s malenom djecom da bi ovdje sa svima nama otvorili svoja srca Bogu živome da nas on zahvati u našim nemoćima te naša Hrvatska ne bude domovina slabosti i nemoći nego snažna i hrabra, zemlja ponosnih ljudi. U tome će nam pomoći zagovor Isusove majke kojoj povjeravamo svatko sebe, svoje obitelji, a posebno našu biskupiju koja slavi petnaestu godišnjicu postojanja – istaknuo je biskup.

Božja riječ ne podilazi

U homiliji biskup je podsjetio kako živimo u svijetu mnogih govora, specijaliziranih medija koji se služe ljudskom riječju u namjeri da nas pretvore u slugu svojih interesa, oduzmu dostojanstvo i slobodu.

– Sabrali smo se oko Božje riječi koja ne podilazi, niti zavodi, ne vara niti ponižava, nego kako čujemo u današnjem drugom čitanju, ona je riječ ‘vjerna i istinita’. Koje li dragocjenog trenutka ljudi iz ovog dijela naše hrvatske domovine koji su se danas u Pleternici svojim pozornim srcem okupili oko takve Božje riječi u zajedništvu s Marijom, Isusovom majkom – rekao je biskup.

Podsjetio da se i u našem sadašnjem hrvatskom trenutku puno toga srozava i ruši, da mnogi sumnjaju, ne vide ništa više od ruševina, pretvaraju svoju svakodnevicu u kuknjavu i beznade. Podsjetio je kako Crkva i danas nastoji biti proročki glas u hrvatskom društvu kao što je to bila tijekom njegovih trinaest stoljeća, kada je u mnogim bezizlaznim situacijama svjedočila da ga nije napustio Bog. On nam je davao nadu, svjedočio svoju nježnu samilost, osobito u marijanskim svetištim. „Te Božje nade“, istaknuo je biskup, „nisu ugasle ni u razorenom Voćinu ni u Pleternici gdje se na ruševinama crkve prije 57 godina počelo moliti Gospi od Suza. Iako je sve izgledalo bezizlazno, pobijedila je Božja nježnost.“ Biskup je protumačio vjernicima kako čovjek najbolje i najtočnije čuje kad sluša Boga te da je radostan što se i ovom prigodom veliko mnoštvo okupilo u Pleternici oko Gospe i potvrđuje da i danas postoje u Hrvatskoj srca koja čuju Boga i koja se ne daju prevartiti nekim ljudskim zavodnjama, nego s Marijom trajno istražuju što to govori Bog čije su riječi jedine vjerne i istinite.

Društvo bez vrijednosti

– Nitko nam nije ostao tako vjeran u našoj trinaeststoljetnoj povijesti kao Bog naš u Isusovoj Crkvi i nitko nam nije ostao tako vjeran kao Marija, najvjernija odvjetnica Hrvatske. Vaši dolasci u marijanska svetišta diljem naše biskupije i Hrvatske svjedoče da ova naša Hrvatska nije izgubljena zemlja i ne može postati nemoćna dokle god postoji-

te vi sa svojim obiteljima, djecom i mladima koji otvarate svoja srca za živu Božju riječ. Sudjelovanjem na misnim slavljinama, osobito u marijanskim svetištim, postajemo duhovno jači i čvršći narod. Ta duhovna jakost jest Božja nada prisutna u nama. Ne može se razoriti biće ovoga naroda pa niti protunaravnim i protubožjim zakonima izglasanima u Hrvatskom saboru, dok je u njegovu srcu živ Božji zakon, veći i čvršći od svih ljudskih zakona – poručio je biskup. Istaknuo je kako ne smijemo dopustiti da stvarnosti našeg života kao što su brak i obitelj budu razorene jer ćemo tako postiti društvo bez vrijednosti i izgubljen narod.

Svečano euharistijsko slavlje imalo je svoj pučki upečatljiv završetak u procesiji s likom Gospe od Suza, tijekom koje su hodočasnici svijećama, poklicima i pjevanjem marijanskih pjesama iskazali odanost Isusovoj majci. Taj pobožni čin biskup je zaključio molitvom predanja Majci Božjoj. Zahvalio je nazočnima za vjerno i odano srce kojim su sudjelovali na slavlju te je nadbiskupu Hočevaru uručio medalju Gospe od Suza izrađenu o pedesetoj obljetnici njezina štovanja u Pleternici.

PROSLAVA SV. KLARE U POŽEGI

Klarise doprinose duhovnosti i eklezijalnosti mlade Požeške biskupije

Piše: Josip Homjak • Snimila: Ljiljana Marić

Na blagdan sv. Klare 11. kolovoza u požeškom samostanu sestara klarisa svečano euharistijsko slavlje predvodio je biskup Antun Škvorčević. U pozdravu je čestitao sestrama blagdan sv. Klare i 800. obljetnicu početka reda klarisa i završetak te obljetnice. Izrazio je zahvalnost Bogu što djelo započeto prije 800 godina u sv. Klari ima svoj snažan nastavak i u mladoj Požeškoj biskupiji po sestrama klarisama te doprinosi njezinoj duhovnosti i eklezijalnosti. Pozvao je sestre i druge vjernike da se sjedine sa sv. Klarom te slave Isusa Krista, začetnika na-

šeg spasenja, i mole ga za vjernost sestrama u njihovu skrovitu životu, siromaštvu i žrtvi a svima udijeli svjetlo i mir u srcu. U homiliji biskup je na temelju naviještene Božje riječi progovorio o čudesnoj stvarnosti Božje i ljudske slobode. Istaknuo je kako se Božji naumi uvijek ostvaruju njegovom nepredvidivom, slobodnom i suverenom inicijativom, i kako se ljudska sloboda istinski događa u punom dostojanstvu kad čovjek odgovori na tu inicijativu. Kazao je kako je poseban dar Božji što je Klara odbila sve ponude tadašnjeg društva i svoju slobodu svjesno i posvema darovala Bogu,

posvjedočila mu to svojim radikalnim siromaštvom, molitvom i žrtvom.

Slijedila je tako, dodao je biskup, primjer Isusa Krista koji je napustio svoje božansko bogatstvo i prihvatio siromaštvo našeg postojanja i smrt da bi po svojoj na smrt spremnoj slobodi, pobijedio život. Biskup je rekao klarisama da je djelo Božje što su ostavile sve i svoju slobodu povjerile Bogu. Čestitao im je što tako usred svijeta različitih suvremenih robovanja svjedoče dragocjenu slobodu povjerenu Bogu po kojoj postaju posvema njegove u zaručničkoj vjernosti, otvorene da prime puninu njegovih darova. Potaknuo ih je da svaki dan savjesno provjeravaju svoj odnos s Bogom, da ih iza samostanskih zidina ne bi napasnik prevario pa postale žrtve nesloboda suvremenog društva. Na svršetku slavlja biskup je zahvalio msgr. Vjekoslavu Mariću za sve što je tijekom svoga župnikovanja u župi sv. Leopolda Mandića učinio za sestre klarise, poželjevši da i nadalje kao umirovljenik ostane s njima povezan.

Održana sjednica arhiđakona i dekana

Prije svake nedjeljne svete mise održavat će se kateheza

Udvorani sv. Lovre Biskupskog domu u Požegi održana je 24. rujna skupština arhiđakona i dekana Požeške biskupije pod predsjedanjem biskupa Antuna Škvorčevića. On je istaknuo kako su dva povoda za ovaj susret na početku nove pastoralne godine: 15. obljetnica uspostave Požeške biskupije koja potiče na razmišljanje o svemu onome što je potrebno činiti da biskupija na svim razinama živi punu eklezijalnost i ostvaruje evanđeosko poslanje te Godina vjere po čijim se programima požeška mjesna Crkva želi očitovati u svijesti vjere jedne Isusove Crkve. Biskup je pojasnio značenje Godine vjere te među ostalim spomenuo kako će ona u Požeškoj biskupiji biti otvorena 14. listopada, u predvečerje svetkovine svete Terezije Avilske, zaštitnice katedrale, na koje su pozvani svi svećenici i članovi župnih ekonomskih i pastoralnih vijeća.

Potom je predstavio program Godine vjere. Prvi će svećenici započeti ostvarivati programe po kojima će se uputiti u sadržaje Godine vjere i nastojati oko duhovne obnove. U tjednu nakon otvorenja

održat će se susreti svećenika u četiri arhiđakonata: 16. listopada Slavonsko-podravski; 17. listopada Zapadno-slavonski; 18. listopada Katedralni i 19. listopada Posavski. Na njima će svećenici proučavati Apostolsko pismo pape Benedikta XVI. „Porta fidei“ i obnoviti se u značenju i sadržaju Katoličkog katekizma. Potom će se od 23. do 26. listopada održati duhovne vježbe za svećenike u Velikoj pod vodstvom biskupa Ratka Perića. Ostali svećenici sudjelovat će na duhovnim vježbama u Velikoj u veljači iduće godine. K tome, 1. prosinca organizirat će se u Požegi studijski dan o Katoličkom katekizmu za svećenike, dakone, redovnike i redovnice te vjeroučitelje. Dekanatski susreti svećenika održat će se iduće zime, a na njima bi se raspravljalo o konkretnim pitanjima pastoralnog djelovanja i upravljanja župama.

Zatim je biskup Škvorčević predstavio, a arhiđakoni i dekani prihvatili, program održavanja kateheza iz Katoličkog katekizma tijekom Godine vjere prije svake nedjeljne svete mise u trajanju od desetak minuta u svim župama biskupije. O planu

provođenja ovih kateheza govorio je Zvonimir Zeleznika, vršitelj dužnosti voditelja Pastoralnog centra u biskupiji. Razgovaralo se i o mogućnosti da svaka obitelj biskupije dobije Kompendij Katoličkog katekizma koji bi bio od velike pomoći za usvajanje sadržaja nedjeljnih kateheza.

Biskup se među ostalim osvrnuo na primopredaje župa prigodom svećeničkih premještanja prošlog ljeta, upozorio na pravnu kulturu u svećeničkim redovima i pokatkad olako neizvršavanje pojedinih crkvenih propisa, što je prikazao na nekoliko primjera te zamolio dekane da djeluju u smislu poboljšanja toga stanja. Zaključeno je da će se tijekom Godine vjere u svim župama poraditi na izradi imovnika tamo gdje oni ne postoje. Biskup je predstavio plan po kojem će se provjeriti stanje osobito pokretne sakralne baštine u župama i način na koji će se voditi briga o njezinoj daljnjoj zaštiti i čuvanju jer ona ima i veliku povijesnu vrijednost i značenje za očuvanje našega kršćanskog i nacionalnog kulturnog identiteta.

DUHOVNA OBNOVA ZA DJELATNIKE KATOLIČKIH ŠKOLA

Vjera je prihvaćanje prijateljstva i ljubavi Isusa Krista

Piše: Vjekoslav Marić • Snimio: Josip Homjak

Odgovorno-obrazovni centar Požeške biskupije organizirao je prigodom početka nove školske godine duhovnu obnovu za sve djelatnike katoličkih škola na temu „Profesor/učitelj kao primjer i živi svjedok vjere u Kristu“. Cjelodnevna duhovna obnova održana je 23. kolovoza u Domu sv. Augustina u Velikoj, predvodio ju je don Marinko Mlakić, generalni vikar Šibenske biskupije.

Na početku susreta prisutnima se obratio upravitelj Odgovorno-obrazovnog centra i ravnatelj Katoličke osnovne škole Ivica Žuljević. Pozdravio je prisutne i zahvalio im na dolasku i naporu koji će uložiti u izgradnji osobnog duhovnog života. Posebno je pozdravio osnivača katoličkih škola biskupa dr. Antuna Škvorčevića i gradišćanskog biskupa dr. Egidija Živkovića, koji je tih dana boravio u Požegi. Biskup Škvorčević je pozdravio nazočne, ohrabrio ih u njihovom poslanju u mjesnoj Crkvi te potaknuo da uz stručno usavršavanje ne zaborave na duhovni rast i svjedočenje Isusa Krista u svom životu. Prisutnima se obratio i biskup Živković istaknuvši važnost ukori-

jenjenosti svakog učitelja i vjeroučitelja u mjesnu Crkvu, povezanost s pastirom i aktivan vjernički život u vlastitoj župi. Potom su biskupi zazvali Božji blagoslov na prisutne da im početak i rad u novoj školskoj godini bude plodonosan.

Predavač don Marinko u uvodnom je predavanju progovorio o odnosu čovjeka i Boga. Istaknuo je kako je čovjek stvoren za sedmi dan koji je eshatološka stvarnost, a to znači da se on nije dogodio. Mi smo u procesu stvaranja, a sedmi dan označava eshaton – buduću stvarnost ili, kako molimo u Vjerovanju, život budućega vijeka, nastavio je predavač te zaključio kako je sedmi dan Dan Uskrsnuća – dan kada ćemo biti zajedno s Bogom.

U popodnevnom programu predavač je u izlaganju naglasio vjeru kao čovjekov odgovor na Božju ponudu zajedništva. Istaknuo je kako čovjekov odgovor na Božju stvaralačku ljubav mora biti također ljubav, a istinska ljubav događa se u bezgraničnom povjerenju. Podsjetio je kako je vjera čin cijeloga čovjeka, ona je susret s osobom Isusa Krista, prihvaćanje njego-

va prijateljstva i ljubavi, ona je izlaženje iz samoga sebe, iskorak iz svoje ograničene sigurnosti u nesigurnost oslanjanja na drugoga. – Vjera je odnos koji treba učiti, u kojem treba rasti i razvijati se. Isus Krist je učitelj, On je uzor koji treba gledati i nasljedovati. Njegova nesebična ljubav, Njegovo milosrđe, Njegova spremnost za trpljenje moraju postati mjerilima naših vlastitih postupaka – zaključio je predavač.

Duhovna obnova završila je euharistijskim slavljem u župnoj crkvi u Velikoj.

MISNO SLAVLJE ZA POGINULE U BALINCIMA, ČETEKOVCU I ČOJUGU

Isus Krist jedini je liječnik koji ima moć dati nam lijek besmrtnosti

Piše i snimio: Goran Lukić

Prigodom 21. obljetnice ubojstva ne-dužnih civila iz mjesta Balinci, Četkovac i Čojlug u crkvi sv. Terezije Avilske u Miklešu biskup dr. Antun Škvorčević predvodio je 3. rujna euharistijsko spomenslavljje uz sudjelovanje svećenika toga kraja. „Sabrali smo se oko oltara da bismo obnovili Isusovu žrtvu ljubavi za nas i povjerili mu sve one koje su ljudi, pokrenuti mračnim srcem ubili prije 21. godinu, da oni zauvijek žive u Isusovoj pobjedi nad smrću“, rekao je biskup na početku misnog slavlja. Potom je župnik Dražen Akmačić

pročitao imena 24 ubijene osobe 4. rujna 1991. i još imena 13 poginulih tijekom iste godine. Biskup je istaknuo kako smo čuli njihova imena u nadi da su oni ubrojeni među izabranike Božje, u zbor pravednika te postali dionici Isusove uskrsne proslave. U homiliji biskup je kazao kako smo u opasnosti, spominjući se teških događaja prošlosti, usredotočiti se na zločin koji je počinjen, o njemu pričati i biti zlom zahvaćeni. Dodao je da ne znamo otkud i zašto zlo, ne uspijevamo ga uvijek spriječiti, ali da se nismo danas okupili da bismo bili dionici

njegove nemoći, nego da se spomenemo dostojanstva žrtava i utvrdimo u istini kako zlo nema posljednju riječ.

Biskup je podsjetio kako nas liturgijska čitanja usmjeravaju na Isusa Krista i njegovu pobjedu nad smrću kao jedino motrište s kojeg se točno prosuđuju povijesni događaji i sudbina onih koji su žrtve zla. Naglasio je kako su svi kršteni s Isusom ukopani u smrt, da bi s njime bili dionici uskrsnuća. Spomenuo je da liječnici poduzimaju sve što mogu do naše smrti, a da je Isus Krist jedini liječnik koji ima moć dati nam lijek besmrtnosti. „Ako živimo s Kristom, naša sudbina nije smrt nego Kristova ljubav jača od smrti“, naglasio je biskup i kazao da kao vjernici tugujemo za svojom ubijenom braćom i sestrama, ali u nadi. Pozvao je nazočne da u svom svakodnevnom životu nastoje još vjernije živjeti u zajedništvu s Isusom Kristom i tako na najbolji način biti povezani s preminulima. Na kraju misnoga slavlja biskup je molio odrješenje za poginule te je zazvao Božji blagoslov na njihove grobove. Zahvalio je brojnim vjernicima što su, na čelu s načelnikom općine Mikleuš Milanom Dundovićem, sudjelovanjem na svetoj misi iskazali poštovanje prema poginulima, prikazujući za njih žrtvu Isusove ljubavi kojom je on pobijedio smrt.

MATURANTI KATOLIČKIH GIMNAZIJA IZ POŽEGE I VIROVITICE HODOČASTILI U RIM

Papa im poručio da čuvaju živu i jaku vjeru upaljenu na njihovu krštenju

Piše i snimio: Marijan Pavelić

Treći naraštaj maturanata Katoličke kalisične gimnazije u Požegi i Virovitici bio je na maturalnom hodočašću u Rim od 29. rujna do 4. listopada u pratnji ravnatelja Roberta Mokrog i Ivice Šoha. Prije dolaska u Rim posjetili su Padovu i u kapucinskoj crkvi sv. Leopolda Mandića slavili svetu misu. Svratili su se u Veronu u kojoj su razgledali čuvenu arenu i druge znamenitosti. Sljedećeg dana posjetili su Montecassino, kolijevku benediktinaca, a razgledali su i ostatke Pompeja koje je uništila provala vulkana Etne u rimsko doba.

Svoj trodnevni boravak u Rimu započeli su 2. listopada upoznavanjem njegovih znamenitosti, a osobito je bio snažan susret maturanata s bogatom grčko-rimskom i kršćanskom kulturnom baštinom u Vatikan- skim muzejima te posjet Sikstinskoj kapeli. Središnja točka ovoga dana bio je posjet Papi-nskom hrvatskom zavodu sv. Jeronima i sveta misa koju je predvodio biskup Antun Škvorčević. Koncelebrirao je rektor Zavoda Jure Bogdan, ravnatelj Robert Mokri i Ivica Šoh te svećenici Požeške biskupije koji studiraju u Rimu – Ivan Vrbicky, Marijan Pavelić i Nikola Legac. Biskup je u pozdravu kazao da je radostan što se može pridružiti maturan- tima na njihovu hodočašću u Rimu i to na spomendan Anđela čuvara upravo u crkvi sv. Jeronima u kojoj se susreću sa snažnom hrvatskom prisutnošću u Rimu. Podsjetio ih je da su oni maturanti o 15. obljetnici uteme- ljenja i uspostave Požeške biskupije te da želi u Rimu Bogu zahvaliti za njihove mladenač- ke živote i s njima zajedno, osobito na grobu sv. Petra i bl. Ivana Pavla II. zahvaliti za našu Biskupiju i moliti za uspješno ostvarivanje

Maturanti na svetoj misi u hrvatskoj crkvi sv. Jeronima u Rimu

– Blagoslivljam i pozdravljam hrvatske hodočasnike, osobito maturante katoličkih gimnazija iz Požege i Virovitice predvođene njihovim biskupom Antunom. Dragi prijatelji, čuvajte živu i jaku vjeru upaljenu na vašem krštenju i podržavajte je primjerom svetih mučenika kako bi drugi vidjeli radost vašega života u Kristu. Hvaljen Isus i Marija – poručio je papa maturan- tima.

Biskup Antun Škvorčević s maturan- tima katoličkih gimnazija ispred Bazilike sv. Petra u Rimu

njezina poslanja, u koje su se i oni na svoj način uključili pohađanjem njezinih škola. U homiliji biskup je istaknuo maturan- tima da ih spomendan Anđela čuvara koji se dan- as slavi i crkva sv. Jeronima u kojoj se nalaze potiču da razmisle o čudesnoj stvarnosti koju nazivamo prisutnost a čiji su oni višestruki dionici. Podsjetio ih je da su oni duhovna bića po svojoj jedinstvenosti i neponovljivoj osobi te odražavaju prisutnost Onoga koji ih je bez njihove zasluge pozvao u život. Dodao je da tu svijest Božje prisutnosti oni u sebi žive kao iskustvo vlastite prisutnosti u životu i po njoj nadilaze sva mjesta i prostore u kojima se mogu zateći. Kazao je da ih susreti s drugima zapravo potvrđuju u izvornoj duhovnoj obli- kovanosti Božjom prisutnošću u njima.

Audijencija s papom Benediktom XVI.

Drugoga dana boravka u Rimu, 3. listopada maturanti su zajedno s biskupom Antunom na dionici audijencije srijedom s papom Benediktom XVI. na kojoj su iskusili snagu i ljepotu pripadnosti Katoličkoj Crkvi rašire- noj po svem svijetu. Poseban trenutak bio je pozdrav koji im je Papa uputio na hrvatskom jeziku a na koji su odgovorili gromkim pokli- kom, “papa mi te volimo”. – Blagoslivljam i pozdravljam hrvatske hodočasnike, osobito maturante katoličkih gimnazija iz Požege i Vi- rovitice predvođene njihovim biskupom An- tunom. Dragi prijatelji, čuvajte živu i jaku vje- ru upaljenu na vašem krštenju i podržavajte je primjerom svetih mučenika kako bi drugi vidjeli radost vašega života u Kristu. Hvaljen Isus i Marija – poručio je papa maturan- tima.

Biskup Antun se kratko susreo sa Sve- tim Ocem, spomenuo mu 15. obljetnicu Po- žeške biskupije, predstavio njezine škole i maturante prisutne na audijenciji te za sve zamolio poseban apostolski blagoslov.

Tijekom popodneva maturanti su u Ba- zilici sv. Marije Velike slavili svetu misu. Biskup ih je podsjetio kako je to najstarija crkva na zapadu izgrađena u 5. stoljeću u čast Isusove Majke, kako je u njoj pobož-

nost prema Bogorodici trajno živa od tog doba te da je znakovito što se i oni danas u nju uključuju svojim mladenačkim srcem na tragu brojnih hrvatskih hodočasnika, među kojima su i bl. Alojzije Stepinac te kardinal Franjo Šeper koji su ovdje 1930. godine slavili svoju mladu misu.

Budite bogotražitelji

Vrhunac hodočašća bio je trećeg dana, 4. li- stopada kada su maturanti s biskupom An- tunom slavili svetu misu na grobu sv. Petra u kripti vatikanske Bazilike i molili na grobu bl. Ivana Pavla II. Biskup je tom prigodom predstavio maturan- tima snagu rimskog car- stva po vrhunski organiziranoj državi, ulozi prava, po vojsci, kulturi, drugim područji- ma. Istaknuo je da se carstvo urušilo zbog svoje moralne dekadencije a da je na toj ru- ševini pobijedio Isusov duh, čiji su nositelji bili jednostavni ali duhom snažni ljudi, pot- puno opredijeljeni za Krista, poput sv. Petra i Pavla i brojnih drugih prvokršćanskih mu- čenika, koji su radije prihvatili progonstvo i smrt nego li isprazan poganski način života te od njihova svjedočanstva živi Crkva već više od dvije tisuće godina. Pozvao je matu- rante da upravo na grobu sv. Petra temeljito promisle da li žele tek životariti po diktatu površnog hedonističkog društva i postati gubitnici, ili se žele svrstati među one koji vjerni Isusu Kristu. Dodao je kako će se po takvom opredjeljenju sjediniti s onim Hrva- tima koji su vjekovima dolazili u Rim na Pe- trov grob obnavljati vjeru u Isusa Krista i oči- tovati vjernost Petrovu nasljedniku, a koje je 1300. godine promatrao veliki pjesnik Dante Alighieri i njihovo bogotražiteljstvo ovjeko- vječio u stihovima svoje Božanske komedije. Pozvao je maturante da u ime svoje mlade biskupije o 15. obljetnici njezine uspostave na grobu sv. Petra ispovjede vjeru Crkve i za- mole Apostolskog Prvaka da ih prati svojim zagovorom te cijeloga života ostanu vjerni Isusu Kristu i ostvaruju ono dostojanstvo čo- vjeka koje im može samo on udijeliti.

POŽEŠKE MILOSRDNICE OBILJEŽILE STOLJEĆE I POL DJELOVANJA

Ovaj je prostor po sestrama postao duhovno bogatiji i snažniji

Pišu: J. Homjak i Lj. Marić • Snimio: D. Mirković

U požeškoj katedrali biskup Antun Škvorčević predvodio je 16. rujna svečano euharistijsko slavlje kojim su sestre milosrdnice sv. Vinka Paulskoga zahvalile Bogu za 150 godina svoga služenja u Požegi. Tom prilikom sestrama iz požeškog samostana pridružile su se brojne sestre iz Zagreba i drugih krajeva. Na početku slavlja biskup je uputio dobrodošlicu svima okupljenima, a posebno je pozdravio sestre milosrdnice na čelu sa s. Kronom, zamjenicom časne majke, provincijalnom poglavaricom s. Vlastom i predstojnicom požeškog samostana s. Antonijom.

Svjedočenje plemenitosti

– Na današnji dan 1862. godine, dolaskom prvih pet sestara započela je prisutnost i djelovanje sestara milosrdnica u Požegi. Drage sestre, od srca vam čestitam 150. obljetnicu vašeg djelovanja. Želimo danas Bogu zahvaliti za sve ono što su sestre učinile, svjedočeći plemenitost koju su naučile od Isusa Krista i od svojih utemeljitelja sv. Vinka Paulskog i Majke Lujze. Također želimo zahvaliti i svim sestrama koje su tijekom 150 godina djelovale na ovim prostorima, a preminule povjeriti Božjem milosrđu – istaknuo je biskup.

Na početku homilije biskup je nazočne podsjetio na značajan doprinos Katoličke crkve i sestara milosrdnica na odgojno obrazovnom polju u Požegi. – Gledam školu koju su izgradile sestre milosrdnice 1902. godine. U njoj su mnogi naraštaji požeških djevojaka našli smisao života u susretu s dobrim učiteljicama po kojima je prisutnost živoga, uskrsloga Isusa Krista ušla u njihov život. To je najdublji razlog zbog kojega treba čestitati časnim sestrama njihovu obljetnicu – objasnio je biskup.

Rekao je sestrama da je njihova povijest započela ovdje prije 150 godina, ali da ne treba danas brojiti godine nego nastojati shvatiti duboki sadržaj i smisao svega onoga što se po njima događalo, a da nam u tom pomaže Božja riječ koju smo navijestili. Iz Knjige proroka Izaije biskup je naglasio: – Vaša povijest započela je zapravo onda kad je Bog patnicima poput proroka Izaije, iz čije smo knjige danas čuli naviještenu riječ, počeo u srcu otkrivati istinu o našem ljudskom postojanju u dimenzijama slabosti, siromaštva i nemoći – kazao je biskup.

Biti s patnicima i siromasima

Podsjetio je kako je sv. Vinko Paulski odlučio po Isusovu modelu biti ondje gdje ljudi pate, postati ocem siromaha, bolesnih i nemoćnih, za njega je oduševljavao i druge, okupio redovnike lazarište i zajedno s Majkom Lujzom kćeri ljubavi, odnosno sestre milosrdnice, koje su u drugoj polovini 19.

stoljeća stigle u Zagreb, a ubrzo zatim u Požegu da bi ovdje nastavile Isusovo i Vinkovo svjedočanstvo ljubavi prema siromašnima, bolesnima i nemoćnima. Istaknuo je da su sestre u Požegi na različite načine svojim djelima svjedočile vjeru. I premda nije lako opisati što su sve tijekom svojih 150 godina učinile, sigurno je da je po njima ovaj prostor postao duhovno bogatiji i snažniji. Na kraju homilije pozvao je nazočne da mole za nova duhovan zvanja, kako bi sestre mogle i u budućnosti djelovati u Požegi. Nakon popričesne molitve provincijalna glavarica s. M. Vlasta Tkalec uputila je riječ zahvale biskupu, svećenicima i okupljenom narodu što su uveličali proslavu. Zahvalila je i mješovitom katedralnom pjevačkom zboru na čelu s dirigentom i orguljašem Alenom Kopunovićem Legetinom za ljepotu koju je unio u slavlje i što je zajedno sa sestrama pjevačicama otpjevao skladbe sestara milosrdnica Tarzicije Fosić i Lujze Kozinović.

Večer prije održana je svečana akademija na kojoj je uz prigodan kulturno-umjetnički program i izložbu prikazan rad sestara kroz stoljeće i pol njihova života u Požegi. Milosrdnicama je izrečena zahvalnost za sve što su utkale u povijest Požege i njene okolice, posebno za sve što su primile, za povjerenje, suradnju, prijateljstvo, zaštitu i podršku koju im je pružao u zgodna i nezgodna vremena narod Zlatne doline. A povrh svega za brojna zvanja sestara iz ovoga kraja. – Po svemu ovome, a po njima posebno, ostaju Požega i Družba sestara milosrdnica za svu vječnost nerazdvojno isprepletene – poručila je s. Berislava Grabovac koja je vodila program.

U ime Družbe provincijalna glavarica s. Marija Vlasta Tkalec zahvalila je svim sestrama koje su obilježile i zadužile svojim radom ovaj grad te onima koji su pomogli da se 150. obljetnica obilježi. Na bogatu povijest djelovanja milosrdnica u Požegi podsjetila je s. Mirna Matić. Čim su sestre došle, osnovale su Nižu djevojačku školu, a uskoro je slijedilo i pokretanje Više građanske djevojačke škole, Odgajališta za djevoj-

čice i djevojke, Gospodarsko-domaćinske škole i Dječjeg zabavišta. Bile su uključene u rad gradske bolnice od 1873. godine te vodile Opskrbni zavod starih i nemoćnih od 1936. do 1947. godine. U vrijeme ekonomske krize osnovale su pučku kuhinju za siromašne dake. Stoljeće i pol požrtvovno i kreativno obavljale su katehetsku, karitativnu, sakristansku djelatnost, svirale na orguljama i poučavale druge sviranju, vodile župne zborove te radile na svom gospodarstvu Varelovac.

Tijekom akademije zbor sestara iz Zagreba pod ravnanjem s. Ivane Kučak otpjevao je nekoliko pjesama koje su skladale milosrdnice kao i dječji zborovi, Požeški slavuji“ i „Zrakice milosrdnog Isusa“. Pod vodstvom s. Karoline Mićanović učenice su izvele scenski prikaz „Medaljica s. Katarine Laboure“.

BISKUP ŠKVORČEVIĆ U POHODU BEOGRADSKOJ NADBISKUPIJI

Susret sa srpskim patrijarhom i katoličkim vjernicima

Piše: Goran Lukić

Požeški biskup Antun Škvorčević i dubrovački biskup Mate Uzinić sudjelovali su Beogradu na programu pripreme vjernika Beogradske nadbiskupije za svetkovinu Velike Gospe i 1700. obljetnicu Konstantinova edikta o slobodi kršćana.

U beogradskoj Patrijaršiji primio ih je 7. kolovoza Njegova Svetost srpski patrijarh Irinej. U njihovoj pratnji bio je beogradski nadbiskup Stanislav Hočevar. Biskup Škvorčević zahvalio je na pažnji koju patrijarh iskazuje dvojici hrvatskih biskupa ovim susretom, spomenuo je snagu poruka koje je Njegova Svetost uputio prigodom nedavnoga posjeta Zagrebu, podsjetio na značenje susreta delegacija Katoličke crkve na čelu s kardinalom Kuharićem i Srpske pravoslavne crkve na čelu s patrijarhom Pavlom tijekom nedavnoga rata na kojima je osobno sudjelovao, spomenuo rad mješovitih komisija dviju crkava i vlastito iskustvo na liječenja rana uzrokovanih nedavnim ratom, organiziranje Dana čišćenja pamćenja i spomena mučenika i program koji se toga dana održava u Jasenovcu, bratski odnos sa slavonskim episkopom Savom te nastojanja da mu bude na pomoći u teškom stanju njegove eparhije. Zauzeo se za pronalaženje mogućnosti da se u novim okolnostima nastavi dijalog i susretanje između dviju crkava na razini mješovitih komisija ili na neki drugi način kako bi se međusobnim boljim poznavanjem dokidale predrasude, promicalo pomirenje i rješavali postojeći pastoralni problemi. Biskup je zaključio da to ne može učiniti nitko drugi umjesto nas. Patrijarh Irinej istaknuo je kako je teško protumačiti činjenicu da je u prošlom stoljeću na našim prostorima tako silovito progovorilo zlo među dvama narodima i da su u to bili uključeni i ljudi koji su se priznavali kršćanima i pripadnicima naših crkava, da je to ostavilo teške tragove i kako je jedino po susretu, razgovoru i dijalogu moguće nadvladati to stanje u kršćanskom duhu, u svijesti da nam je isti Isus Krist, isti su nam evanđe-

lje i svete tajne. U razgovoru su spomenute i neke poteškoće koje stoje na tom putu, ali i odlučnost da se od njega ne odustane.

Požeške veze s Beogradskom nadbiskupijom

Nekoliko dana nakon ovog susreta, točnije 12. i 13. kolovoza, biskup Škvorčević pohodio je ponovno Beogradsku nadbiskupiju. Posjetio je franjevački samostan i susreo se s generalnim vikarom fra Leopoldom Rochmesom i gvardijanom fra Benediktom Vujicom. U katedrali Uznesenja Marijina predvodio je euharistijsko slavlje u okviru devetnice za svetkovinu zaštitnice stolne crkve i u pripravi za 1700. jubilej Konstantinova edikta o kršćanskoj slobodi. Pozdravio ga je nadbiskup Hočevar i zahvalio mu za njegov dolazak te čestitao jubileje. Biskup Škvorčević istaknuo je kako se raduje svetom slavlju u kojemu susrećemo živoga uskrsllog Krista s kojim računa brojno čovječanstvo među kojima su i beogradski vjernici, maleni brojem, ali duhovno veliki po prisutnosti Isusova svjetla i snage u njihovim srcima. Rekao je kako dolazi iz Požege u čijoj je okolici rođen prvi beogradski nadbiskup Rafael Rodić i koji je kao umirovljenik od 1938. do smrti 1954. živio u požeškom franjevačkom samostanu te je na neki način bio požeški biskup prije osnutka Požeške biskupije. „Sve te povijesne datosti i sve vas nazočne na ovome misnome slavlju“, rekao je biskup Škvorčević, „želim povjeriti Isusu da nas on snagom svoga Duha međusobno poveže te u svojoj sredini bude-mo njegovo živo svjedočanstvo.“

Marija nas neprestano prati

Biskup je u homiliji vjernicima kazao kako nisu osobno zaslužni što postoje, nego su dar Božjeg nauma ljubavi te da nema važnijeg podatka u svemiru nego li je svaki od nas kao Božje djelo, i kad ne bismo mi postojali, sve bi s obzirom na nas bilo be-

značajno. Dodao je da je dobro istraživati stvarnost oko sebe, ali još važnije istraživati sebe, dubinu svoga bića, osobu, srce gdje sam najdublje izrečen, i mogu biti najsnažnije zahvaćen Bogom kao svojom puninom.

Biskup je vjernicima približio i lik Blažene Djevice Marije čija je veličina ostvarena po njezinu odnosu prema Božjem Sinu kojeg je rodila kao čovjeka. Po vjeri i rođenjem Sina Božjega po tijelu ušla je s njime u savim poseban odnos, i što je u njoj ostvareno djelo je Isusa Krista, jedinog otkupitelja čovjeka. Ona je unesena u nebesku slavu, u puninu života Isusovim zaslugama. Biskup je još dodao kako nas je smislila moćna ljubav Božja i u Isusu Kristu oslobodila naše zarobljenosti zlom i smrću, u čemu je prva sudionica postala Marija. Kazao je vjernicima kako žarko želi da usvajajući spomenute Božje istine o nama ljudima nikad se ne osjete izgubljenima i osamljenima, nego ponosni što su povjerovali Isusu u njegovoj Crkvi i što ih Marija svojim zagovorom neprestano prati i osposobljuje da prihvate Isusa Krista čijom je snagom Duha moguće postići onu uzvišenu proslavu kojom je obdarena.

Ekumenska nastojanja

Idućega dana biskup se u prostorima Nadbiskupskog ordinarijata susreo sa svećenicima Beogradske nadbiskupije i održao im predavanje o evangelizacijskim nastojanjima Požeške biskupije, o djelovanju na ekumenskom polju i na liječenju teških povijesnih rana među kojima su i one u Jasenovcu, Staroj Gradiški, Voćinu, Slatinskom Drenovcu i drugim mjestima vezanima za II. svjetski rat i nedavni Domovinski rat. Apostolski nuncij mons. Orlando Antonini primio je istoga dana biskupa Škvorčevića u Apostolskoj nuncijaturi i zadržao se s njime u razgovoru o različitim pitanjima djelovanja Crkve na ovim prostorima.

MISNO SLAVLJE NA DAN POBJEDE, DOMOVINSKE ZAHVALNOSTI I DAN HRVATSKIH BRANITELJA

Hrvatski branitelji mogu biti primjer kako rješavati sadašnje probleme

Piše i snimio: Goran Lukić

Na Dan pobjede, domovinske zahvalnosti i Dan hrvatskih branitelja 5. kolovoza biskup Antun Škvorčević predvodio je u požeškoj katedrali svečano zahvalno euharistijsko slavlje u zajedništvu sa zadržkim nadbiskupom Želimirom Puljićem te katedralnim svećenicima. U pozdravu biskup je podsjetio kako je prije sedamnaest godina uz pomoć Božju i pomoć Isusove Majke izborena još jedna važna hrvatska pobjeda te da je dostojno za nju Bogu zahvaliti i povjeriti mu poginule branitelje. Uputio je pozdrav svima nazočnima među kojima je bio i požeški gradonačelnik Zdravko Ronko, zamjenik ministra zdravlja dr. Marijan Cesarik, predstavnici hrvatske vojske i policije, braniteljskih udruga, članovi obitelji poginulih branitelja te svim nazočnim vjernicima. Pozvao je na molitvu za domovinu i za mudrost vodstva hrvatske države.

Biskup je u homiliji kazao kako je naviještena Božja riječ ključ dubljeg razumijevanja događaja koji su se zbili prije sedamnaest godina u Hrvatskoj. Spomenuo je da prvo čitanje prikazuje kako je židovski narod na izlasku iz Egipta, susrećući se s pustinjanskim nevoljama, s glađu i žeđu bio u napaсти otkazati put slobode kojim je krenuo, svesti pitanje svoga postojanja na želudac te je prigovarao Bogu i Mojsiju zašto su ga izveli iz Egipta gdje su imali pune lonce jela. Dodao je da Židovi u evanđelju žele Isusa postaviti kraljem jer je čudesno i besplatno nahranio pet tisuća ljudi, žele svesti njega i svoj život na pitanje kruha. Podsjetio je kako

Isus odbija djelovati po načelu svjetskih moćnika: „kruha i igara“, poučava Židove da postoji viša razina života u koju ih može uvesti njegova ljubav spremna na smrt, donijeti oslobođenje od zarobljenosti zlom i smrću. Proglasio je da je on kruh života vječnoga čijim se dionikom postaje vjerom u njegovu osobu. Spomenuo je kako pisac Knjige Ponovljenog zakona tumači pustinjske nevolje židovskog naroda kao Božji podsjetnik

da čovjek ne živi samo o kruhu, i kazao da tako možemo shvatiti i muke Domovinskog rata i probleme kroz koje trenutačno prolazimo te da nam hrvatski branitelji mogu biti primjer na koji način se prema njima trebamo odnositi. Istaknuo je kako su se hrvatski branitelji u trenutku naše ugroženosti izdignuli iznad vlastitog interesa, sigurnosti, pitanja kruha, povjerovali onome što nadilazi njihove ljudske mogućnosti, i svojom spremnošću na smrt ostvarili našu hrvatsku slobodu i dostojanstvo, izvojevali pobjedu, na svoj način se pridružili Isusovoj na smrt spremnoj slobodi.

Biskup je pozvao vjernike da zahvale hrvatskim braniteljima što nisu poput nekih u ono vrijeme sveli svoje postojanje na pitanje kruha i trbuha, nego vjerovali da ne gube život kad ga polože za više vrijednosti, za slobodu, obitelj i domovinu. Potaknuo je nazočne da dok se bore za kruh svagdanji po njihovu uzoru, vjerni Bogu i iskustvu naše trinaeststoljetne povijesti očituju u obitelji i javnom životu založenost, požrtvornost i ljubav za više vrijednosti te da tim nastojanjem omoguće nove istinske hrvatske pobjede.

U Virovitici proslavljen blagdan sv. Roka

Budimo prepoznatljiviji promicatelji i graditelji kršćanske civilizacije ljubavi

Na blagdan sv. Roka 16. kolovoza virovićka župa i franjevački samostan proslavili su svoga svetog zaštitnika, a cijela gradska zajednica Dan Grada. Euharistijsko slavlje u crkvi sv. Roka predvodio je biskup Antun Škvorčević u zajedništvu s gvardijanom i župnikom fra Markom Malovićem i drugom franjevačkom subračom te svećenicima Virovićkog dekanata. Slavlju je nazočio i saborski zastupnik Josip Đakić, virovićko-podravski župan Tomislav Tolušić sa suradnicima te gradonačelnik Virovitice Ivica Kirin sa suradnicima.

Biskup je u pozdravu podsjetio vjernike da se u Virovitici tijekom mnogih stoljeća živjelo pod zaštitom sv. Roka te da je i sam došao s njima na njegov blagdan moliti snagu odozgor kako bismo uz Božju pomoć mogli usred trenutačnih društvenih, obiteljskih i osobnih poteškoća živjeti dostojanstvo čovjeka u poštovanju jednih prema drugima. U homiliji biskup je kazao kako ga osobito pogađaju Isusove riječi iz evanđelja da u siromašnim, gladnima i drugim ljudima na rubu društva treba vidjeti njega prisutnoga među nama i služiti mu.

Progovorio je o različitim pristupima čovjeku u Hrvatskoj na političkoj, medicinskoj, gospodarskoj i drugim razinama te spomenuo kako je u njima čovjek počesto ponižen i žrtvovan zbog interesa, kao što se među ostalim dogodilo i u Zakonu o pomoćnoj oplodnji. Istaknuo je da je Isusov humanizam najvišeg ljudskog dostojanstva jer mu polazište nije bilo kakav interes, nego ljubav kojom ga je Bog stvorio i na njegovu križu otkupio. Spomenuo je kako je Rok iz Montpellierera u 13. stoljeću služio ljudima pogođenima najtežim stanjima bolesti među kojima je kuga djelovao po Isusovu modelu humanosti jer se žrtvovao za malog čovjeka. Biskup je potom istaknuo aktualnost Isusova odnosa prema čovjeku. Njegov se humanizam sastoji od konkretnog odnosa kojeg je potrebo ostvarivati prema najmanjima među ljudima koje on naziva braćom. Pozvao je sudionike slavlja da, svjesni svoga dostojanstva primljena od Boga, znaju prozreti u našem društvu sve ono što je u suprotnosti s time te se usred nerijetko prijetvornih pristupa čovjeku i njegovim pravima zauzimati za prava i dostojanstvo najnećnijih među kojima su i ne-

rođeni. Potaknuo ih je da mole sv. Roka za pomoć kako bi snagom Isusova Duha s većom zauzetošću djelovali u hrvatskom društvu za dobro najslabijih njegovih članova, bili prepoznatljiviji promicatelji i graditelji kršćanske civilizacije ljubavi. Nakon euharistijskog slavlja središtem grada Virovitice krenula je zavjetna procesija.

U KATOLIČKU OSNOVNU ŠKOLU UPISALA SE ČETVRTA GENERACIJA UČENIKA

Ovoj je školi polazište čovjek po Isusovu modelu

Pišu: V. Marić i J. Homjak • Snimio: D. Mirković

Katolička osnovna škola u Požegi započela je 3. rujna svoju četvrtu godinu djelovanja. Sto dvadeset četiri učenika vratila su se u svoje školske klupe, a njih još četrdeset troje sjelo je prvi put u njih. Tom prigodom priređen je mali program s pjesmom, igrom i recitacijom. Roditelje i njihovu djecu potom je pozdravio ravnatelj Ivica Žuljević i zaželio im dobrodošlicu te zahvalio na ukazanom povjerenju. Po završetku programa ravnatelj je predstavio učiteljicu 1.a razreda Barbaru Šipuru, učiteljicu 1.b razreda Ivanu Čuljak, te učiteljice iz produženog boravka Marinu Dimovski i Ivanu Stjepić.

Treći dan škole održan je prvi roditeljski sastanak kojem je nazočio i osnivač škole biskup Antun Škvorčević. On je tom prigodom izrazio roditeljima poštovanje i posvjedočio radost što su svoju djecu upisali u katoličku školu. Pojasnio je razloge zbog kojih se Požeška biskupija odlučila na otvaranje katoličkih škola te istaknuo da im je cilj nastojanje oko odgoja cjelovitog čovjeka. – Ovoj školi pola-

zište je čovjek po Isusovu modelu starom više od dvije tisuće godina, modelu koji se nije nimalo istrošio. U njegovu je temelju shvaćanje čovjeka kao dragocjenog bića, slike Božje, središte njegova zanimanja i djelovanja, očitovana u Isusu Kristu. To znači da je ovim školama važno stjecanje znanja, ali one idu dalje, računajući da je čovjek više od uma, biće srca, osoba, duh koji čezne za smislom. Jer ako se trudimo samo oko čovjeka koji će biti učen, a u svom duhovnom, moralnom biću neizgrađen i nemoćan, nesposoban pravilno upotrijebiti svoje znanje, neupućen u istinu

i smisao o sebi samome, ne bismo dovoljno učinili za njega. To je posebno služenje Crkve čovjeku, izgrađivano i provjeravano tijekom dvije tisuće godina u okviru evanđeoskog vrijednosnog sustava koji u hrvatskom narodu traje trinaest stoljeća i star je koliko i narod – naglasio je biskup.

Dodao je da su po svim zakonima i pravima, Božjim i ljudskim, roditelji ti koji trebaju odgajati svoju djecu, da u demokratskim sustavima imaju pravo izabrati kakav odgoj i obrazovanje žele za svoju djecu, a da je država dužna poštovati njihov izbor i poduprijeti ga i materijalno jer i oni kao porezni obveznici doprinose novčano za te potrebe. Na kraju biskup je zahvalio roditeljima na povjerenju koje su iskazali upisom svoje djece u katoličku školu i poželio dobru suradnju u izgradnji i duhovnom i intelektualnom rastu njihove djece.

GODIŠNJICA PROGlašENJA BLAŽENOM SESTRE JULE IVANIŠEVIĆ

Radosni i ponosni zbog ljubavi i žrtve za Krista jedne hrvatske žene

Piše i snimila: Višnja Mikić

U Starom Petrovu Selu, rodnoj župi bl. s. Jule Ivanišević, 22. rujna svečano je obilježena prva godišnjica beatifikacije nje i njezinih susestara. Hodočasnici sa svih strana Hrvatske, od Zagreba, Pleternice, Svetog Ilije, Karlovca, Siska, Petrinje, Slavonskog Broda, Sunje, Ludine do Svesveta, Osijeka i Zadra, zatim iz Slovenije i Tuzle, posjetili su Godinjak, te se zadržali pred njezinom

spomen-pločom, na mjestu gdje je nekada stajala njena rodna kuća. Nakon molitve i pjesme nastavili su put prema župnoj crkvi sv. Antuna Padovanskog u Starom Petrovu Selu. Tamo ih je pozdravio župnik Antun Prpić, upoznao ih s poviješću župe i crkve u kojoj je s. Jula krštena i u koju je redovito dolazila dok nije pošla u samostan.

Uz misao bl. Jule „U Božjim smo rukama i on zna najbolje što je za nas dobro“ počeo je molitveno-meditativni program. Na početku euharistijskog slavlja koje je predvodio msgr. Josip Devčić, delegat požeškog biskupa msgr. dr. Antuna Škvorčevića, tajnik Josip Homjak pročitao je biskupovu poruku.

– Crkva je proglašenjem Jule Ivanišević blaženom službeno upisala u svoj martirologij ljubav jedne hrvatske žene, koja je žrtvovala svoj život za Krista. To nas ispunja radošću, zahvalnošću i ponosom koji danas želimo ovdje očitovati. Julino dragocjeno svjedočanstvo vjernosti ugrađeno je u našu slavnu hrvatsku mučeničku baštinu, na kojoj je utemeljena i mlada Požeška biskupija koja se ovih dana spominje 15. obljetnice svoje uspostave – stoji u poruci biskupa Škvorčevića.

Nakon pozdrava hodočasnicima predvoditelj

slavlja blagoslovio je novu sliku bl. Jule, rad akademskog slikara Tihomira Lončara iz Zagreba. Na slici je prikazana s. Jula kako dijeli kruh siromašnima.

U propovijedi se msgr. Josip Devčić prisjetio svoga susreta s knjigom don Ante Bakovića „Driške mučnice“ te podsjetio na ulogu časnih sestara u Bosni i Hercegovini i na sve što su činile za tamošnji narod, na svim područjima života. Naglasio je kako su Jula i još četiri susestre iz Družbe kćeri Božje ljubavi ostale do kraja vjerne Bogu da spase svoju čast, dostojanstvo svoje osobe i zavjeta. Rekao je kako Gospodin zahtijeva od svakog vjernika da ide njegovim putem, putem križa, da se odrekne sebe i ide putem svog Učitelja. Podsjetio je na usklik bl. Jule u odlučnom trenutku: „Gospodine, spasi nas!“ i pozvao vjernike neka mole da i njih Gospodin spasi od svega što ih priječi da budu potpuno njegovi.

Na kraju misnog slavlja sve je u ime Družbe pozdravila provincijalna glavarica s. Elvira Tadić. Zahvalila je msgr. Devčiću te biskupu Škvorčeviću za sve što je učinio i čini na širenju štovanja bl. Jule i njezinih susestara, župljanima te svim hodočasnicima.

SUSRET VJEROUČITELJA U POŽEGI

Učinite sve da se svrstate među Isusove dobre i vjerne služitelje

Piše: Josip Homjak • Snimio: Duško Mirković

Pred početak nove školske godine u Požegi je 1. rujna održan susret vjeroučitelja Požeške biskupije. Prigodno euharistijsko slavlje predvodio je u katedrali biskup Antun Škvorčević. U koncelecijaciji je bilo 15 svećenika, a slavlju se pridružilo više od 120 vjeroučitelja laika. Biskup je u pozdravu istaknuo veliko značenje vjeroučiteljskog služenja.

U homiliji je, tumačeći liturgijska čitanja upozorio vjeroučitelje na »izabra« Bog i »dade« Bog. Slijedeći Pavlovu misao iz Prve poslanice Korinćanima, aktualizirao je njegovu riječ te kazao kako gledajući ljudski nema niti među vjeroučiteljima mnogo mudrih, snažnih i plemenitih, ali slabe, neplemenite i prezrene svijeta odabra Bog. Podsjetio je vjeroučitelje da su oni već svojim rođenjem postali Božji izabranici, osobito pak krštenjem i onom pokretačkom snagom Isusova Duha koja im je pomogla u srcu da se opredijele za vjeroučiteljsko poslanje. Istaknuo je kako je posebno veliki dar to što su ukorijenjeni u Isusu Kristu po kojem nam je Bog sve darovao. Potom im je na temelju evanđeoske prispodobe o talentima progovorio o evanđeoskom »dade Bog«.

Podsjetio ih je na različite darove koje su primili, posebno na vjeroučiteljsko poslanje i potaknuo ih da se ispitaju kako surađuju s tim darom. Kazao je da Isus naziva zlim, lijenim i beskorisnim slugama one koji nisu spremni upustiti se u rizik suradnje s darom koji su primili, a one koji surađuju s darom naziva dobrim i vjernim

slugama. Potaknuo je vjeroučitelje da u nastupnoj školskoj godini nastoje sve učiniti kako bi se svrstali među Isusove dobre i vjerne služitelje po savjesnom vršenju svoga vjeroučiteljskog poslanja. Na svršetku slavlja biskup je uručio vjeroučiteljima privremene i trajne mandate. Slijedio je program u Dvorani sv. Terezije Avilske gdje je Ankica Mlinarić viša savjetnica za vjeronauk pri Agenciji za odgoj i obrazovanje predstavila novi ustroj stručnih vijeća. Predstojnik Katehetskog ureda Žarko Turuk predstavio je plan rada i susreta vjeroučitelja naše biskupije u novoj školskoj godini.

Mještani Požeške Koprivnice uredili postaje križnog puta

Znak vjere, odanosti, poštovanja i ljubavi prema Bogu

U nedjelju 16. rujna većina stanovnika Požeške Koprivnice, vjernici drugih naselja Pleterničkog dekanata, pa i nekoliko Požežana, prvi put su pošli na pobožnost križnog puta moleći i pjevajući na postajama postavljenim na pet i pol kilometara dugom prostoru od početka sela do vrha brda Klikun. Ideju da se uredi mjesni križni put dao je mladi stolar Josip Novinc.

– Sanjao sam prije otprilike pola godine kako bi bilo lijepo napraviti i postaviti postaje sve do Klikuna. Rekao sam to najprije bivšem kapelanu Augustinu, a potom i župniku Ćorkoviću, ideja im se svidjela i odmah smo se prihvatili posla – rekao je Josip. Prvi su mu se u realizaciji ideje pridružili supružnici Danijela i Tihomir Mikliš.

– Ovdje živi oko 150 ljudi i većina je dala dobrovoljne priloge za potreban materijal, a Josip i Tihomir sami su iz drva ispilili sve križeve kojima su obilježene postaje – rekla je Danijela.

Prije polaska na put do Klikuna križni put je blagoslovio pleternički župnik Antun Ćorković. – Ugodno sam iznenađen ovim što je napravilo jedno malo selo, a posebno mi je drago što je to ideja mladog čovjeka. Mještani su uredili ovaj križni put kao znak svoje vjere, odanosti, poštovanja i ljubavi prema Bogu. To je znak njihove pobožnosti prema križu pod kojim se mi vjernici rađamo, živimo i umiremo i koji je ujedno znak našeg uskrsnuća – rekao je preč. Ćorković. (V. Milković • Snimio: Duško Mirković)

Biskup primio zatočenike srpskih logora

Susret logoraša u Požegi

U Biskupskom domu u Požegi biskup Antun Škvorčević primio je 26. rujna Danijela Rehaka i Zorana Capana, predsjednika i člana Udruge hrvatskih logoraša srpskih koncentracijskih logora iz Vukovara, te Ivicu Blaževića, požeškog člana ove udruge. Biskup je izrazio suosjećanje, poštovanje i solidarnost prema žrtvama srpskih logora i očitovao zahvalnost za dostojanstvo iskazano u podnošenju poniženja. Voditelji Udruge prikazali su biskupu patnje oko 30.000 Vukovaraca i drugih ljudi koji su prošli kroz srpske logore, djelovanje Udruge i njezino nastojanje oko pomoći logorašima. Predložili su da se u dogledno vrijeme u Požegi održi susret zatočenika srpskih logora te je dogovorena suradnja s Požeškom biskupijom u njegovu ostvarenju. Biskup je među ostalim istaknuo kako nije lako podnijeti poniženja kojima su bili podvrgnuti zatočenici srpskih logora, ali da je dostojanstvo i sloboda svakog čovjeka pa i nedužnog utamničenika u njegovoj čisto i mirnoj savjesti pred Bogom, kako su to svjedočile mnoge žrtve i u nedavnim vremenima, među njima i bl. Alojzije Stepinac. Ohrabrio je voditelje Udruge da učine sve što je moguće za dostojanstvo žrtava pri čemu je veoma važno i nastojanje oko njihova duhovnog života. Uručio im je svoju knjigu o ponovo podignutom voćinskom svetištu u kojoj je i popis nedužnih voćinskih žrtava, ubijenih istovremeno s rušenjem crkve. (I. I.)

ZAZIV DUHA SVETOGA ZA SREDNJOŠKOLCE U POŽEGI

Računajte sa snagom Duha Svetoga kako biste imali uspješnu i plodonosnu godinu

Piše: Josip Homjak • Snimio: Robert Mokri

U požeškoj katedrali biskup Antun Škvorčević predvodio je 4. rujna euharistijsko slavlje na kojem su učenici i djelatnici Katoličke gimnazije u Požegi te učenici i djelatnici drugih požeških srednjih škola molili svjetlo Duha Svetoga na početku nove školske godine. U pozdravnoj riječi biskup Antun podsjetio je okupljene

da se po njihovu ljudskom nastojanju tijekom nove školske godine može dogoditi određeni napredak i rast, ali još veći s Božjom pomoći. Stoga ih je pozvao da zajedno mole za svjetlo i snagu Duha Božjega. U homiliji biskup je srednjoškolcima posvijestio kako su oni složena bića: tijelo, duh i duša. Istaknuo je da redovito posvećujemo pozornost tijelu i duši, da se njima bavi i znanost, ali da počesto ostaje zanemaren duh, te trpimo zbog manjka ostvarivanja cjelovitosti naše osobnosti, mučimo se sami sa sobom, s roditeljima, učiteljima i drugima, osjećamo nutarnju prazninu, nemoć, nedostatak motiviranosti.

Na tragu Poslanice sv. Pavla Korinćanima biskup je protumačio kako postoji naša umna spoznaja kojom su se dičili gnostici u Korintu, ali da se treba truditi i oko spoznaje duhom, kojom proničemo dubinu svoga bića, dohvaćamo smisao svoga postojanja i uviđamo kako pravilno upotrijebiti ono što smo razumom shvatili. Osvrćući se na evanđeoski izvještaj biskup je upozorio

učenike na mogućnost da budu zahvaćeni zlim duhom, porobljeni i nemoćni na duhovnoj razini te ih je podsjetio da Isus Krist ima moć pobijediti u njima Zloga.

– Računajte sa snagom Duha Svetoga kako biste imali uspješnu i plodonosnu godinu. Kako biste bili slobodni i plemeniti, povjerite ovu školsku godinu Duhu Božjemu. Ti i Bog zajedno – to je tvoja najveća šansa, nemoj je se nikada odreći. Neka ni jedan tvoj dan ne protekne u zatvorenosti za Boga – poručio je biskup. Na svršetku euharistijskog slavlja uputio je riječi pozdrava i zahvale ravnatelju Katoličke gimnazije Robertu Mokrom te drugim ravnateljima požeških srednjih škola i brojnim okupljenim djelatnicima i učenicima. Posebnu zahvalnost iskazao je vjeroučiteljima na svemu što čine u svjedočenju evanđelja mladim naraštajima. Pjevanje na misi predvodio je Mješoviti zbor Glazbene škole iz Požege uz orguljašku pratnju Alena Kopunovića Legetina, dok su čitanja i molitve izrekli učenici i njihovi profesori.

POŽEŠKI OSNOVNOŠKOLCI NA MISI ZAZIVA DUHA SVETOGA

Povežite se s Bogom u ljubavi, dobroti i plemenitosti

U požeškoj katedrali 10. rujna biskup Antun Škvorčević predvodio je euharistijsko slavlje u kojem su učenici Katoličke osnovne škole i drugih osnovnih škola iz Požege u zajedništvu sa svojim ravnateljima, nastavnicima, vjeroučiteljima i roditeljima molili vodstvo Duha Svetoga u novoj školskoj godini. – Radujem se što ste na početku ove školske godine došli u našu katedralu da biste zajedno upravili pogled prema Bogu. Onome Bogu koji je i vas smislio i pozvao u život, koji računa s vama i koji želi biti s vama i u ovoj školskoj godini. Posebno pozdravljam vas djeco koji ste se upisali u prvi razred – istaknuo je biskup Antun u pozdravnoj riječi na početku euharistijskog slavlja.

Biskup je homiliju započeo u dijaloškoj formi upitavši osnovnoškolce kako su. Nakon kratkog dijaloga biskup Antun je djeci protumačio da se na navedeno pitanje ne može samo pameću i jezikom odgovoriti.

– Treba provjeriti kako je u srcu. Hoćemo li biti dobri đaci, ovisi o našem radu, a još više o onome što se može dogoditi u našem srcu. A tko to može nešto ostvariti u našem srcu? Svaki dobar čovjek koji nam srcem pristupi može nam pomoći da u srcu budemo dobro. Djeco, naše srce je veliko i duboko. Sami mu ne možemo naći kraj. Tvoja učiteljica, mama, tata, prijatelji... donekle mogu ući u njega. Ali onaj o kojem čujemo danas u evanđelju, Isus, taj može najdublje zahvatiti ljudsko srce. Kad je Isus Krist, snagom svoga Duha ušao u mnoga ljudska

srca, ona su bila dobro – poručio je biskup. Na temelju Lukina evanđeoskog teksta biskup je protumačio kako je svatko od nas Bogu važan. – Kao što je Isus pozvao čovjeka bolesne ruke da ustane, tako on i nas poziva da ustanemo u srcu, to jest da budemo budni jedni za druge, imamo povjerenja jedni u druge, u roditelje, u učitelje, ali osobito povjerenje imajte u Isusa Krista. Jer on može ozdraviti naša srca od sebičnosti, zloće ili grijeha. Dopusnite da Isus uđe u vašu srca i učini svakog od vas jakim, slobodnim, svijetlim – kazao je biskup. Ohrabrio je učenike da se međusobno povežu u

ljubavi, dobroti i plemenitosti, posebno s Bogom jer se tada ono može vinuti do svega bogatstva. To bogatstvo ne stane u ruke, već u srca i pomaže pameti da bolje shvaća. Na kraju homilije biskup je učenicima poručio kako je važna njihova povezanost s učiteljima. – Važno je učiti ono u čemu vas učitelji poučavaju. To je znanje koje je steklo čovječanstvo tijekom mnogih tisućljeća, ali je još važnija vaša povezanost s Isusom Kristom u kojem je prisutno najveće Božje bogatstvo. Ljubav u punini koja može sve – kazao je biskup zaželjevši svima radosnu i blagoslovljenu ovu školsku godinu.

MARIJA MARJANOVIĆ IZ DAVORA UNATOČ INVALIDNOSTI POMAŽE DRUGIMA

Vrijedna Caritasova suradnica u kolicima

Piše i snimila: Višnja Mikić

koji je posjećuju, a takvih je puno. Kako je vedre naravi, često se znala „zakvačiti“ s ujakom kad je posjeti. Jednom joj je predložio da se „uozbilji“ i izveze mu hrvatski grb. Nije dugo razmišljala. Odlučila mu je ispuniti želju i sva se posvetila tome. I od tada, pretežno veze

Bog je svakom čovjeku dao darove ili talente. Nije dobro „zakopati“ ih, nego se služiti njima na slavu Božju. To je shvatila i svakodnevno tako čini Marija Marjanović, tridesetogodišnja vjernica iz Davora, mlada žena puna vedrine, optimizma i sigurnosti koje joj daje vjera.

Od rođenja Marija je invalid, ali to nije prihvatila kao teret. I kolica je prihvatila kao nešto normalno i redovno u životu.

– Nisu mi dozvolili ići u Davor u školu, pa su mi učitelji jedno vrijeme dolazili kući. Stekla sam tako osnovno znanje. Za ostalo se ne osjećam zakinjata jer puno toga se moglo naučiti i iz škole života, iz vjere i u obiteljskoj kući – kaže Marija.

Marijin dan počinje molitvom i stoga je njezin najdraži „jutarnji“ prijatelj molitvenik *Isuse, ja se uzdam u Te*. Poslije toga, Marija se laća posla, ručnog rada. Njezin dan počinje i osmijehom koji poklanja svima

grbove jer joj svako malo stižu nove narudžbe. Veći dio dana veze, plete... Snagom volje, ukrotila je „neposlušne“ prste koji rade spretnije od mnogih koji imaju zdrave ruke. Izvezla je i davoračku župnu crkvu. Puno toga je poklonila. Od ove godine aktivna je i među volonterima župnog Caritasa.

– Naši volonteri povremeno upriliče prodajne izložbe ručnih radova, pa su me nagovorili da se uključim i sada sam sretna zbog toga. Još više vezem, izrađujem krunicе, narukvice, stolnjake – ističe Marija. Pri ovome posjetu zatekli smo kod nje i dvije volonterke Caritasa i njezine dobre prijateljice: Mariju i Renatu. Rekoše kako su na nedavnoj prodajnoj izložbi u Davoru svi Marijini radovi brzo prodani. Iz svakog njezinog uratka „viri“ puno truda i napora, ali još više ljubavi.

Redovita je na svetim misama, a posebno je vezana uz zornice. Rado pjeva. – Sada,

uz župni Caritas, osjećam se još ispunjenije i zadovoljnije. Znam da se aktivnostima Caritasa pomaže onima kojima je pomoć najpotrebnija i drago mi je da i sama mogu pomoći svojim radovima – poručuje Marija.

Biskup primio delegaciju Renovabisa

U Požegi je 15. i 16. rujna boravila delegacija Renovabisa, ustanove Njemačke biskupske konferencije za pomoć Crkvi u istočnoj i srednjoj Europi, koja ima sjedište u Freisingu. Uz voditelja delegacije Herberta Schedlera bile su dvije suradnice Renovabisa iz Biskupskog djela Misereor u Aachen. Primio ih je biskup Antun Škvorčević i s njima u pratnji Ivice Žuljevića i Roberta Mokrog, ravnatelja Katoličke osnovne škole i Gimnazije, razgledao trenutačnu započetu treću fazu izgradnje zgrade Odgojno-obrazovnog centra u koji su smještene navedene škole. Budući da Renovabis daje financijsku potporu za izgradnju ovoga Centra, razgovaralo se o uvjetima koje treba pri tom ispuniti i dogovorene su potankosti koje treba provesti. (I. I.)

Pohod biskupa Škvorčevića prognaničkom naselju Kovačevac

Ne tugujte za materijalnim, radujte se rastu Božje snage u vama

Upripravi blagdana sv. Lovre, zaštitnika Požeške biskupije i njezina Caritasa, biskup Antun Škvorčević pohodio je 9. kolovoza prognaničko naselje u Kovačevcu nedaleko od Nove Gradiške. U naselju je oko šezdeset uglavnom starijih prognanika iz Bosne i Hercegovine koji nemaju mogućnosti biti smješteni u bolje uvjete nego u montažne kućice. Biskup je s njima slavio svetu misu u dvorani usred naselja zajedno s Josipom Marićem, župnim vikarom iz novogradiške župe Bezgrješnog začeca Marijina, i tajnikom Josipom Homjakom.

U pozdravu biskup je podsjetio kako sv. Lovro povezuje cijelu Požešku biskupiju u njezinu zajedništvo, da ovom svetom misom želi posvjedočiti svima u prognaničkom naselju dragocjenost dioništva u tome zajedništvu te povjeriti njihove patnje i nevolje njegovoj mučeničkoj žrtvi. Spomenuo je da danas slavimo sv. Tereziju Benediktu od Križa, mučenicu nacističkog sustava, suzaštitnicu Europe, čije nas svjedočanstvo također uvodi u smisao trpljenja i umiranja za Isusa Krista. Pozvao je nazočne da se u ovoj

svetoj misi po mučenicima koje slavimo dublje sjedine s Isusovom mukom i smrću.

U homiliji biskup je na temelju prvog čitanja iz Jeremije proroka protumačio značenje babilonskog sužanjsva u koje je dospio židovski narod, istaknuvši kako mu je gubitak svega izvanjskoga pomogao da bi se obnovio u nutarnjoj čistoći i potpuno oslonio na Boga, sklopio novi savez s Bogom, savez upisan u srce. Kazao je kako Isus u današnjem evanđelju, nakon što je Petar ispovjedio da je on Sin Božji, naviješta svoju smrt u kojoj će biti lišen svake ljudske moći da bi na križu pobijedila snaga Božje ljubavi, bio uspostavljen novi savez između Boga i čovjeka, pobjeda života nad smrću. Kazao je da se slično dogodilo i s mučenicima koje slavimo, ali da ih na svoj način slijede i stanovnici prognaničkog naselja. Biskup je nazočnima kazao da im je sve oduzeto, i domovina i dom, imanje i obitelj, ali da im je ostao Bog, kojem mogu biti vjerni cijelim svojim srcem i tako postati hrvatski prostor najdublje povezanosti s Bogom, savezništva s njime u kojem se ostvaruju

istinske hrvatske pobjede. Ohrabrio je prognanike da ne tuguju za onim što su materijalno izgubili, nego se raduju rastu snage Božje u njima po vjernosti koju mu svjedoče. Poželio im je da u mučeničkom trpljenju i smrti svetaca prepoznaju dostojanstvo i smisao svojih patnji, siromaštva i staračke nemoći sjedinjenih s Isusom. Nakon svete mise zadržao se s prognanicima u razgovoru a tajnik Homjak podijelio im je novčanu pomoć Požeške biskupije.

NA BLAGDAN VELIKE GOSPE U VOĆIN HODOČASTILE OBITELJI S BROJNOM DJECOM

Obitelji upisane u Božju vječnost

Piše: Goran Lukić • Snimio: Robert Mokri

Svetkovinu Marijina uznesenja na nebo, 15. kolovoza, biskup dr. Antun Škvorčević svečano je proslavio u biskupijskom marijanskom svetištu u Voćinu u zajedništvu s brojnim vjernicima. To je ujedno bilo i drugo biskupijsko hodočašće obitelji s brojnom djecom u Voćin, ali i prigoda da vjernici iz župa Đulovac i Voćin zahvale i obilježe spomen dvadesete obljetnice svoga doseljenja s Kosova u Hrvatsku.

Budućnost Crkve

Prije početka euharistijskog slavlja brojni su svećenici bili na raspolaganju vjernicima za sakrament pomirenja, a u crkvi se održavala marijanska pobožnost hodočasnika koju je predvodio đakon Zdravko Tičl. Na početku misnog slavlja biskup je u zajedništvu s vjernicima uputio pozdrav Isusovoj Majci, a izrečene poklike narod je popratio marijanskom pjesmom. U uvodnom pozdravu biskup je izrazio radost što na veliku svetkovinu Uznesenja Marijina na nebo dolaze u Voćin upravo obitelji s brojnom djecom koje su budućnost Crkve te potaknuo doseljenike s Kosova da zahvale Majci koja ih je po domaćim ljudima s ljubavlju dočekala prije 20 godina kada su doselili u ove krajeve.

Božja povijest spasenja

Biskup je započeo homiliju pitanjem: „Kako ste?“ te poticajnim riječima doveo vjernike od odgovora „dobro“ do „izvršno“, jer kad se s Marijom uzdiže Bogu, malo tko može ostati nepromijenjen. Na početku svoga obraćanja vjernicima biskup je podsjetio da pred nama stoji lik jedne žene u njezinoj punoj ljudskoj ostvarenosti te se zapitao kojim je

putem dospjela do tog stanja. Istaknuo je kako se našim ljudskim inicijativama mogu postići ograničeni uspjesi, ali da s obzirom na temeljna pitanja našeg postojanja, među kojima su zlo i smrt ne možemo učiniti gotovo ništa. Naglasio je kako usred ljudske povijesti postoje Božje inicijative, kojima je vrhunac Isusova žrtva ljubavi na križu i pobjeda nad smrću kao odgovor na naše stanje. Potom je biskup rekao kako su Marijanska svetišta diljem Hrvatske i drugdje dragocjena mjesta na kojima hodočasnici Marijinim služenjem ulaze u dijalog s Bogom, prepoznaju istinu o sebi na njezinu primjeru, otvaraju se Isusovoj ljubavi s križa, obnavljaju svoje suradništvo s njime, postaju dionici Božje povijesti spasenja, uključujući se na taj način u onu razinu života koju samo Bog može darovati.

Brak je Božja ustanova

Pohvalio je obitelji doseljene s Kosova koje su uvijek bile otvorene životu te dodao, kako se i u obiteljima s brojnom djecom na svoj način ostvaruje dijalog između Boga i čovjeka. „Dok je u Hrvatskoj sve više onih koji ne prihvaćaju brak kao Božju ustanovu, zajedništvo muža i žene, i dok se neki zalaganjem za medicinski potpomognutu oplodnju usuđuju stavljati na mjesto Boga i manipulirati začetim životima, supružnici se u obiteljima s brojnom djecom ne daju pokolebati prijezirom ili omalovažavanjem konzumističkog i hedonističkog društva, nego uvjereni da je Bog položio u njihov brak budućnost naše zemlje, opredijeljeno s njime prihvaćaju brojnu djecu, stoje na strani života“, kazao je biskup.

Javno svjedočenje vjere

Na kraju propovijedi, msgr. Škvorčević je čestitao svima svetkovinu Marijina uznesenja, a vjernicima iz Đulovca i Voćina te obiteljima s brojnom djecom zahvalio na snažnom opredjeljenju za život. Nakon popričesne molitve uz narodne

marijanske napjeve krenula je procesija glavnim ulicama Voćina u kojoj su sudjevala djeca u bjelini, mladi u narodnim nošnjama, biskup, svećenici, bogoslovi, brojne obitelji i ostali vjernici. Na taj su način javno posvjedočili svoju vjeru i zahvalnost Majci Mariji. Po povratku u župnu crkvu slijedila je kratka služba hvala Isusovoj Majci pred likom Gospe Voćinske praćena tradicionalnim marijanskim pjesmama. Taj čin pobožnosti zaključili su zajedničkom molitvom Gospi Voćinskoj. Poslije svete mise te odmora i druženja obitelji u parku i lijepoj prirodi održan je susret obitelji s biskupom Antunom u Hrvatskom domu nasuprot crkvi. Na početku susreta msgr. Škvorčević je pozdravio brojne obitelji i Željku Barbarić, voditeljicu biskupijskog centra „Pro vita et familia“ te izrazio svoje veliko poštovanje prema obiteljima s brojnom djecom. Zahvalio im je za žrtvu i ljubav kojom prihvaćaju i odgajaju djecu, uvjeravajući ih da su se po svojoj djeci već upisali u Božju vječnost, jer ih on nije stvorio tek za kratki ovozemaljski život. Potom je gospođa Jasna Černušak iz Požege posvjedočila o svom bračnom životu i odgoju djece koji je snažno povezan s vjerom. Na kraju susreta biskup je poželio prisutnima da im Marija bude pomoćnicom u odgoju djece.

NASTAVLJENA RESTAURACIJA I KONZERVACIJA FRESKI U CRKVI SV. LOVRE U POŽEGI

Prvorazredno srednjovjekovno freskoslikarstvo uskoro u novom sjaju

Crkva je bila povijesni prostor duhovnih i kulturnih susretništa, a prikazi na freskama svjedoče o nesvakidašnjem srazu utjecaja bizantskog i zapadnog svijeta

Piše: Sanja Najvirt • Snimio: Duško Mirković

U istinu su rijetka i dragocjena ona zdanja u kojima se duga duhovna i kulturna povijest slavonskog prostora slika takvom ljepotom i snagom kao u požeskoj gotičkoj crkvi sv. Lovre. Na njezinim osam stoljeća starim zidovima i danas to živo svjedoče freske čija je stilska izvornost neprieporna, a ikonografija nesvakidašnja u širim povijesnoumjetničkim razmjerima. Zato ne čudi nastojanje Požeške biskupije i njezina poglavara, požeskoga biskupa dr. Antuna Škvorčevića na njihovoj daljnjoj obnovi u kojoj ih je poduprlo i Ministarstvo kulture.

Nastale prije sedam stoljeća

Ova je prvorazredna spomenička baština, danas biskupijska crkva, obnavljana više od tri desetljeća, no tek prije trinaest godina dostatno je uređena za liturgijsku namjenu. Da bi takav dragulj sakralne gotike sačuvao pred zubom vremena visoku umjetničku vrijednost svoje unutrašnjosti, započelo se s osjetljivim i temeljitim postupcima daljnje restauracije i konzervacije. Freske su nastale polovinom 14. te početkom 15. stoljeća, a posao je ponovno povjeren stručnjacima Hrvatskog restauratorskog zavoda. Pažljivim postupkom nastoje se reintegrirati oslići ondje gdje to očuvanost i jasnoća prikaza dopušta. Sukladno odobrenim sredstvima, radovi će biti završeni iduće godine kada bi freske trebale zasjati novim sjajem.

Impozantan nebeski Jeruzalem

– I na zidovima lađe i na svodu svetišta freske su odlično očuvane unatoč oštećenjima

poput mnoštva sitnih, no vidljivih natučenja. Upravo takve praznine u svakoj pojedinoj slici pokušat ćemo rekonstruirati, i to na način da ih se popuni modrom, zelenkastom ili nekom drugom odgovarajućom bojom, kako motiv ne bi izgubio smisao, već dobio na jasnoći, čitljivosti i razumljivosti samog prikaza – ističe Ivan Srša, stručnjak HRZ-a i voditelj restauratorskih radova u crkvi. Potvrđuje kako je riječ o uistinu sjajnom slikarstvu u kojemu je sraz potpuno različitih kulturnih i stilskih utjecaja Istoka i Zapada veoma dojmljiv, a scena nebeskog Jeruzalema na južnoj zidu svetišta posebno impozantna i umjetnički vrijedna.

Duhovna karizma

Ljepotu i kulturno-umjetničku vrijednost freski i same gotičke crkve ipak nadilazi njezina osamstoljetna duhovna karizma koja je svojom veličinom i važnošću snažno opečatila povijest ovih prostora. Jedna je to od rijetkih sakralnih građevina koja je preživjela Osmanlije za čijih je osvajanja bila pretvorena u džamiju.

– U ove je zidove utkana osamstoljetna povijest u kojoj je ova crkva bila prostor kulturnih i duhovnih susretništa. Upravo su ove freske koje će stručnjaci idućih mjeseci dalje restaurirati i konzervirati odraz toga nesvakidašnjeg spoja kulturnih utjecaja istočnog, bizantskog i zapadnog svijeta. U tom kontekstu dominira lik Krista prikazan u dvostrukoj ulozi na vrhu svoda svetišta što je gotovo nemoguće bilo gdje susresti jer je uvriježen prikaz samo jednog lika. Ovdje imamo lik Isusa Pantokratora bliskog bizantskoj tradiciji te pored njega drugi lik Isusa Krista Maestas Domini – Veličanstva Gospodnjeg – ističe biskup Antun Škvorčević ocjenjujući kako je to dokaz katoličke otvorenosti te kulturnih i duhovnih prožimanja koja su putokaz suživota i razumijevanja i u današnjem vremenu.

Kulturno prožimanje

U tom smislu, kako je biskup dodao, ide i daljnja obnova freski. Nakon ovojesenskih radova nastavak slijedi već na proljeće, a freske koje ne će biti moguće obnoviti i restaurirati zbog visokog stupnja oštećenja bit će samo konzervirane u postojećem stanju. Podsjeća kako gotičku crkvu sv. Lovre treba promatrati i u povijesnom kontekstu pet sakralnih spomenika smještenih duž rijeke Orljave sve do njezina ušća u Savu, a koje obuhvaća prostor današnje Požeške biskupije. One su svjedočanstvo kulturnih prožimanja još jednom važnom dimenzijom identiteta – pismom. Dok se u crkvi sv. Lovre nalazi ono latinično, u drugim su crkvicama tragovi glagoljice, bosanice što je jedinstveno i od velike važnosti u širem nacionalnom kulturno-povijesnom kontekstu i danas jednako izazovnom.

U korak s liturgijskim vremenom

Piše: Zlatko Papac

DVADESET I PETA NEDJELJA KROZ GODINU

Tužno je reći i priznati – ali to je gorka stvarnost i svakidašnjost – pravednik nije dobro došao u sadašnjem svijetu. Zašto? Zato što svatko ide kroz život lakšim putem, često i protiv svih etičkih i moralnih načela. Pravednik želi biti i ostati na Božjem putu. Stoga je uvijek trn u oku onih koji ne žive pravedno. S druge pak strane – a to je najvažnije – Bog je uvijek na strani pravde i pravednikâ. A uz koga je Bog, njega će Bog i podržati da ostane uspravan i ponosan. Daj, Bože, da takvih u mojoj Hrvatskoj ne nestane! Bez njih bi Hrvatska potonula u tamu iz koje se ne bi

znalo ni da postoji. Bez njih bi izgubila svoje ime, svoj ponos i svoj identitet.

Ima li Pavlova poruka – *Gdje je zavist i svadljivost, ondje je nered i svako zlo djelo* – još ikakvo značenje u našem podneblju? Svaka-ko! Iako je mentalitet današnjega svijeta na drugoj strani, ipak je Božji put najbolji i najčovječniji. Čovjeka je izmislio Bog! I u njegovu savjest upisao put kojim mora hodočastiti kroz svoj život. Tko njime ide, na pravom je i dobrom putu. Stići će do cilja! Jakov nabraja mane i grijeha koji ga odvođe s pravoga puta. Treba ih po svaku cijenu izbjegavati.

U ondašnjim blaženim vremenima prolažahu Isus i njegovi učenici Galilejom. Upitajmo se: Ima li Isus u Hrvatskoj učenika koji će s njime ići kroz život = živjeti po njegovim riječima? Ako da, onda je Hrvatska kršćanska zemlja, ima razlog svoga postojanja. Ako ih nema, onda smo sirotinja i po sebi i po svojim stavovima i po svemu što imamo i što nas okružuje. Drugo: Imamo li mi još vremena, dok živimo, za ono što Isus traži od svojih učenika? ■

DVADESET I ŠESTA NEDJELJA KROZ GODINU

Oblak je u biblijskim vremenima prijevozno sredstvo ili mjesto na kojem je pred ljudskim očima bliz i prisutan Bog. Samo se upitajmo: Je li Bog bliz nama i našem životu? Ili smo se mi svojim življenjem i stavovima udaljili od Boga? Ne zaboravljajmo: tko god je u Božjim blizinama, on poprima izgled i stavove Božjega svijeta. I danas se može procjenjivati ljude po tome jesu li na liniji Božjega svijeta ili su se udaljili od Božjega svijeta? Mojsije predlaže: kamo sreće kad bismo svi bili u tim čudesno divnim nebeskim i Božjim blizinama. Tada bi naša hrvatska zemlja i život na njoj bili drukčiji. Izgledali bi čudesno divni. Zemljom bi se širila prava čovječnost i nebeskog bi mentaliteta bilo na pretek.

Apostol Jakov okomljuje se na bogataše; na one koji se obogate materijalnim dobrima, a srca im ostadoše tvrda i hladna. Zgrću blago i bogatstvo na sve načine – ponajčešće na nepravedne. Misle da su tako bogati.

Pismo ih, ipak, prokazuje kao najsiromašnije bijednike na svijetu. Duša im i čovječnost zvoni prazninom. Bogaštvo i blago svijeta dar su Božji svim ljudima. Samo zastanite i mislite: sunca i zraka, nebeskog plavetnila i lahora, vjetra i ptičjeg pjeva imaju svi na pretek. U tome smo svi bogati. Božji je to dar da mu se radujemo.

Evandeoski odlomak počinje sjenom zavisti: zavidni smo što netko nešto čini, a mi mislimo da to smijemo samo mi činiti. Drugi stavak prava je čovječnost i susretljivost čovjeka s čovjekom. Toliko smo kršćani, koliko se umijemo brinuti i za druge, a ne samo misliti na sebe i svoje potrebe. Treći se stavak zaustavlja na našim porocima i manama. Isus je odrješit i zahtjevan: Ako te ruka ili noga – ili bilo koja stvarnost – vabi i vodi u zlo, ukloni se. Isusova je riječ drastična: odsijeci ruku ili nogu da ne bi činio nešto što ne valja. ■

DVADESET I SEDMA NEDJELJA KROZ GODINU

Evo nas na početku biblijskoga svijeta – u samom času stvaranja. Čovjeka je Bog stvorio takvim, da nije sam sebi dostatan. Treba mu pomoć drugih. I to na svim linijama postojanja i življenja. Drugi su pomoć da postajemo i budemo pravi ljudi. Svi smo – jedni drugima – i učitelji i učenici. Tko misli da nema što naučiti od drugoga, na krivom je putu. Zar – i tek rođeno dijete – svojim plačem ne uči mamu da mu treba biti bliza i dobra. I čim to učini, plača nestaje. To nije slučaj samo na liniji novorođenčice – majka. To vrijedi za sve i svakoga. Ako je muž pre-stao biti učenikom svoje supruge, krenuo je krivim, a možda i zlim putem. I ako se žena udalji od muža, na zlu je putu. Bez zajedništva oboje upropašćuju sami sebe.

Poslanica Hebrejima u Bibliji čudesno je divna i drukčija od svih drugih knjiga. Nekad je realistična do suza. Drugi put do-ziva radost i suze radosnice. Treći nas put uči biti sućutnim i samilosnima s drugima. Tim ljudskim putem krenuo je i sam Sin Božji da bi bio solidaran s čovjekom i ljudima. Koje li samilosti i snishodljivosti njegove prema nama! Čitajte samo ovaj mali odlomak i više puta! ■

Evo nas opet u evandeoskom odlomku u kojem ljudi iskušavaju Boga. Ne valja iskušavati ni ljude, a kamoli Boga. Učimo se jedni s drugima biti stidljivi, ponosni i susretljivi! Umjesto iskušavanja, podržavamo jedni druge, pa će svijet biti ljepši i čovječniji. Zar nas baš ovaj evandeoski odlomak ne poučava kakvi bismo trebali biti? Isus je u društvu s djecom „kod kuće“. To je svijet kojemu nas uči Isus i njegovo evanđelje. Kako bi divan bio naš svijet kad bismo se vladali jedni prema drugima kao što se djeca vladaju jedni s drugima? A mi – čim smo stigli u godine – puni smo oholosti i ponosa. Čak i preziremo jedni druge.

DVADESET I OSMI NEDJELJA KROZ GODINU

Evo nas opet u Knjizi Mudrosti. Pred nama je učionica čovječnosti: Pomolih se i razbor dobih, zavapih i primih duh mudrosti. Mudrost nije naša osobina ni kvaliteta. Ona je dar! A Darovatelj je Bog. Odlomak nas naprosto uči da budemo molitelji za mudrost života. Bez molitve ostaje se izvan svijeta mudrosti! Molitva je dar kome se treba radovati i za koji treba moliti. Bez nje nema ni Crkve ni kršćanstva!

Odlomak Poslanice Hebrejima prava je definicija Riječi Božje. Trebalo bi je učiti i znati na izust. Kad bismo ovo često barem čitali – a još važnije: kad bismo ovo molili – bili bismo mudriji i sretniji. Riječ nas Božja uči pravoj čovječnosti. Ona je poziv u molitveni svijet. Stiže i prodire svakamo. A mi – umjesto da se stavimo na njezine putove – sakrivamo se u tamu nečovječnosti, zla i grijeha. Kamo sreće kad bi roditelji sa svojom djecom često molili ovaj biserni odlomak! Ima li itko u Hrvatskoj tko ovaj stavak zna napamet?

Isus je uvijek na putu kroz našu povijest. On uvijek nekamo dolazi ili odnekud odlazi! Jednako tako i ljudi k njemu dolaze ili od njega odlaze. Ne daj, Bože, da se moj hrvatski narod udaljuje od Njega! Dječak ili dječarac, mladić ili odrastao čovjek pita Isusa: što mu je činiti? Jeste li ikad upitali Isusa što vam je činiti? Smijete li ovo ili ono učiniti? Isus se poziva na svoga Boga – citira Dekalog, Deset riječi. To je sveopći i svenarodni put života koji je Bog prostro pred čovječanstvo! Kad ljudi nešto određuju ili propisuju, onda je zakona i paragrafa na pretek. Ni broja im nema. Isusu bi-jaše dosta Deset riječi da ih prostre pred cijelo čovječanstvo. Tko po njima živi, pravi je čovjek. ■

DVADESET I DEVETA NEDJELJA KROZ GODINU

Izaija doziva pred naše oči Isusa Patnika na kojeg se bijaše svalila sva strahota patnje. Samo zastanimo! Što sve i koliko je Bog učinio da bih ja postao – i bio – čovjekom. Uspoređujemo sebe i svoj život s ovim božanstvenim djelom! I pitajmo se: što mi činimo za svoj rast u čovještvo? Isus nije iz zabave ili sporta krenuo putem Križa! To bijaše put njegova učiteljstva! Njegov Križni put bijaše i ostade katedrom našega očovječenja i počovječenja!

Kako se divno nadovezuje odlomak Poslanice Hebrejima. Ovo je odgovor na postavljeno pitanje. I nama je zadano: prodrijeti kroz nebesa kao i Isusu! Što ako nismo još ni krenuli prema nebesima? Nastavimo li ovako živjeti gdje ćemo se naći na kraju životnog puta? Živi se samo jedanput; a treba stići do cilja: u nebeski

svijet! Ako to promašimo, sve smo izgubili. A ako to ostvarimo, sve smo dobili. Poslanica nas upozorava i zove: Čvrsto se držimo vjere. Vjera – i život po vjeri – siguran je put kojim treba hodočastiti. Ako smo izvan tog puta, nikada ne ćemo stići k cilju. Ova dvojica apostola doslovno izgovaraju želju svakoga nas, koji bismo željeli biti prvi. Svi bismo htjeli ostvariti svoje želje i planove, čak i zaboravljajući druge. A Isus, odgovarajući na njihovo pitanje, uči: treba krenuti strmim i teškim putem. Treba se mučiti na životnome putu ili piti kalež. Prevedeno: Nitko ne prima plaću ako je prije nije zaslužio. Prema tome, najprije moramo krenuti na posao: Pokazati i dokazati jesmo li – i koliko smo – ljudi? Nakon našeg kazivanja slijedi plaća i nagrada. ■

TRIDESETA NEDJELJA KROZ GODINU

Evo nas u Jeremijinu odlomku koji nam pred oči stavlja dva svijeta: ovaj naš i Božji. Najprije nas zaustavlja u našem svijetu. Dozvani smo u život bez svoje volje. Okruženi smo tolikim darovima i milinama da je to pravo čudo. Pred tim nema drugog stava, nego zahvaljivati i klicati! Jeste li ikada zahvaljivali Bogu za svoj život, za sunce koje nas svakoga dana grije i obasjava, za vodu bez koje ne bi bilo života, za rodbinu, prijatelje, susjede i znance bez kojih ne biste mogli biti ni živjeti? Mi, nažalost, živimo kao da je to normalno. Postoji i onaj koji nam je to darovao, bez kojega sve to ne bi nikada bilo.

Opet smo u Poslanici Hebrejima. Odlomak se zaustavlja na činjenici svećeništva. Samo se upitajmo, ali iskreno i egzistencijalno: Što bi bilo od svijeta da nema Crkve,

svećenikâ, sakramenatâ? A jesmo li ikada zahvaljivali Bogu zbog tih darovâ i molili da u našem svijetu tih i takvih dokazâ Božje brige i ljubavi nikada ne nestane? Kako li smo bogati i obdareni darovima koji premašuju sve naše želje i zasluge?

Isus je na izlasku iz grada. Samo se zaustavite i upitajte: dolazi li On – Isus – k tebi ili od tebe odlazi? Čime i kada ga zovem u svoj kraj i svoje blizine? Čime i kada ga tjeram od sebe? Drugi stavak: kraj puta je sjedio slijepi prosjak Bartimej. Opet se pitajmo: jesmo li na putu ili smo izvan puta? U nebo se ne stiže bez puta! Treći stavak: slijepac moli da progleda. O da! A trebam li i ja progledati ili ću zauvijek ostati u svojoj sljepoći? Konačno: Isus razgovara sa slijepcem. Razgovaram li ja ikada s Isusom? Dozvoljavam li Isusu da razgovara sa mnom? ■

SVI SVETI

Današnjeg blagdana nema bez očiju! Na to nas upozoravaju sva tri biblijska čitanja: *vidjeh, gledajte, ugledavši*. O da! Već sa zemlje treba vidjeti svoju vječnu i nebesku budućnost. Jer, ako je ovdje i sada ne vidimo, onda bismo mogli proigrati svoj život i ne stići k cilju života. Sva ova nepregledna mnoštva što ih vidjelac Otkrivenja vidje bili su i živjeli na zemlji, kao što živimo i mi. Ali tako su živjeli: da sa zemlje dosegnu nebo i nebeski svijet. I eno ih na cilju.

Drugi se dio zbiva i događa na zemlji – ovdje gdje mi živimo. Na istoj su zemlji bili i oni u nebu. Živjeli su ljudskim životom, kao što i mi živimo. I eno ih na cilju. Odlomak nam to doziva u svijest da njihovim putem i mi hodočastimo. Jer, ne budemo li živjeli po Božjim odredbama i nebeskom mentalitetu, ne ćemo stići kući.

Imamo čudesno divno evanđelje. Pred Isusovim je pogledom sva zemlja i budućnost na njoj. Isusa zanimaju samo oni koji s te zemlje smjeraju u nebo i nebeski svijet. Stoga i prostire pred njima stazu života, put u nebo i nebeski svijet. Put je pod predznakom blaženstava. Isus ih naziva već ovdje i sada blaženima, ako su krenuli pravim putem. I ostaje pitanje nad pitanjem: Jesmo li mi u vidokrug tih blaženstava ili mi hodamo nekim drugim putem? Ako smo na drugom putu, ne će nas voditi u nebo, nego će nas odvesti od njega. A ako izaberemo Isusov put, koji je prostro pred nas, njime ćemo svakako stići kući, u nebo i nebeski svijet. ■

TRIDESET I PRVA NEDJELJA KROZ GODINU

Pri kraju smo godine, a još važnije: pri kraju smo i svoga života. Ne znamo ni koliko danâ, tjedanâ ili godinâ još imamo. U svakom slučaju svršetak je tik pred vratima. S Mojsijem su i oni, koji su s njim krenuli iz ropstva; a i oni, koji su se rodili na putu. Svakako više nisu u ropstvu; a isto tako još nisu stigli kući, u novu domovinu. Mojsije ih uči: Svega vijeka svoga boj se Gospodina, Boga svoga – ti i sin tvoj i sin tvoga sina – vršeci sve zakone njegove i sve zapovijedi. Bože moj, nije li ovo preludij u naše podneblje i u naš trenutak? Zar nismo i mi u Hrvatskoj – bez svojih zasluga izbačeni iz ropstva; dobili smo ime i domovinu, postali smo svoji na svojem. Nije li i ovaj naš dar sličan onome, što su ga Izraelci bili dobili? Mnogi od Izraelaca, koji bijahu izišli iz ropstva, nisu stigli u domovinu jer se nisu vladali po novim zakonima, umrli su na putu. A hoće li Hrvati ostati svoji na svome ili će proigrati svoje ime, svoje podnebesje, svoj ponos, svoju vjeru, svoga Boga?

Poslanica Hebrejima zaustavlja se na jednom jedinom nazivu: svećenik. Bijahu toliki, i otiđoše u prošlost. A postao je Jedan jedini Veliki svećenik Krist. On ostaje. I najčudesnije jest: Sebe stavlja na izbor. Jesam li ga spreman izabrati kao svoju domovinu?

Ondašnji pismoznanac pita Isusa: Koja je zapovijed prva od svih? Dotiče li to pitanje mene i tebe? I mi smo stigli iz prošlosti kad nas nije bilo. A na putu smo u budućnost koja ovisi i o nama. Mi tu budućnost prihvaćamo, po njezinim zakonima živimo, u nju se stići žurimo. A put određuje i postavlja sâm Isus: Ljubi Gospodina Boga svojega iz svega srca svojega ... Ljubi svoga bližnjega kao sebe samoga. Nema druge zapovijedi veće od tih. Taj put je pred sve nas stavio Bog. Svi ga razumijemo, svi smo na nj pozvani i svima je ići njime, želimo li stići k cilju – u nebesko blaženstvo. ■

Zajedništvo • GLASILO POŽEŠKE BISKUPIJE

OSNIVAČ I IZDAVAČ: Biskupski ordinarijat Požega • GLAVNI UREDNIK: Ivica Žuljević
UREDNIČKI KOLEGIJ: Ivica Žuljević, Ljiljana Marić, Pavle Primorac, Višnja Mikić
LEKTOR: Marina Čubrić • GRAFIČKA PRIPREMA: Tomislav Koščak
TISAK: Grafika Markulin, Lukavec • ISSN: 1846-4047
ADRESA UREDNIŠTVA: Trg Svetog Trojstva 18, 34000 Požega
Tel. 034-290-300; fax. 034-274-295 • e-mail: pbzajednistvo@gmail.com

Krštenja u obiteljima s brojnom djecom

U Našicama kršteni blizanci Obradović

U našičkoj župnoj i samostanskoj crkvi sv. Antuna Padovanskog biskup Antun Škvorčević predvodio je 29. srpnja euharistijsko slavlje i podijelio sveto krštenje Lauri i Antoniji, četvrtom i petom djetetu obitelji Zorana i Tanje Obradović. Uz njih je krstio i Zaru, drugo dijete iz obitelji Romea i Valentine Rinčić, te Marsela, drugo dijete iz obitelji Mihaela i Jasne Santin. Biskup je u pozdravu kazao Našičanima da se usred ljeta došao s njima radovati životu te je zahvalio roditeljima Obradović što su im to omogućili i čestitao im za njihovo četvrto i peto dijete te roditeljima Rinčić i Santin za drugo dijete. Pohvalio je spomenute mlade obitelji što usred stanja materijalne krize i pomućenih vrijednosti u Hrvatskoj ne žele biti žrtve mentaliteta koji širi nemoć i negativnost, nego se opredjeljuju za nove ljudske živote kao najveće vrijednosti. Dodao je da je došao u Našice izraziti im poštovanje za dostojanstvo, požrtvornost i ljubav kojom služe životu i tako s Bogom života grade svoje postojanje i hrvatsku budućnost. Pozvao je sve da mole za hrvatske bračne drugove i obitelji, posebno za našičke koje krste danas svoju djecu.

Obitelj Franjić na krštenje donijela svoje peto dijete

U subotu 4. kolovoza biskup Antun Škvorčević predvodio je euharistijsko slavlje u župnoj crkvi Bezgrešnog začeća Marijina u Vetovu te krstio Jurja, peto dijete u obitelji Marka i Ankice Franjić. Uz njih je obitelj Ivana i Ane Previšić donijela na krštenje svoje prvo dijete, sina Petra. Na početku je biskupa pozdravio župnik Tomo Mrnjec. Biskup je u uvodnoj riječi podsjetio da slavimo spomendan sv. Ivana Marije Vianje, arškog župnika koji je svojim slabim ljudskim sposobnostima bio snažno sredstvo u Božjim rukama te je po njemu Bog ostvario velika djela. Istaknuo je da i obitelji koje su donijele djecu na krštenje nastupaju u svojoj ljudskoj slabosti i siromaštvu, ali su opredjeljenjem za život postale jake Božje suradnice po kojima on ostvaruje pobjedu života u Hrvatskoj. Izrazio je zahvalnost posebno obitelji Franjić za peto dijete i čestitao joj što se ne boji života nego vjeruje Bogu i po njegovu naumu živi. Biskup je kazao kako je znakovito krštenje ove djece u predvečerje Dana pobjede, domovinske zahvalnosti i Dana hrvatskih branitelja jer nas ono podsjeća da je budućnost naše domovine u rukama onih koji su spremni sebe žrtvovati iz ljubavi za ljudski život kao najveću vrijednost. Pozvao je nazočne da mole za domovinu, posebno za obitelji u Hrvatskoj.

Kršten Luka, šesto dijete obitelji Mihić

Biskup Antun Škvorčević pohodio je 1. rujna župu Vrbje i predvodio euharistijsko slavlje tijekom kojega je krstio Luku, šesto dijete u obitelji Danijela i Magdalene Mihić, te Lorenu, prvo dijete u obitelji Nikole i Samante Mastovac.

Na početku misnog slavlja biskupa je pozdravio domaći župnik Željko Volarić i zaželio mu dobrodošlicu u Vrbju. Biskup je u uvodnoj riječi čestitao i zahvalio obitelji Mihić na hrabrosti kojom je primila i šesto dijete. Kazao je da dok s različitih strana u Hrvatskoj čujemo od mnogih samo kukanje i žalopojke, tvrdnje da se ništa ne može, obitelj Mihić prihvatila je izazov, otvorila se životu i usred siromaštva opredijelila se za najveću vrijednost, još jedan ljudski život.

U osvrtnu na evanđelje biskup je podsjetio kako u životu možemo napredovati tek ako preuzmemo rizik. Istaknuo je da je ljubav takvo sijanje u nadi te da su se supružnici Mihić odvažili ići putem nesigurnosti da bi obogatili sebe i domovinu više nego oni koji traže sigurnost i ostaju na sebičnim pozicijama gdje se prividno dobiva, a zapravo sve gubi. Čestitao je obitelji s brojnom djecom što Isusovim putom nastoji služiti životu.

U Novoj Bukovici kršten Matej Ružička

U crkvi Uznesenja Blažene Djevice Marije u Novoj Bukovici biskup Antun Škvorčević predvodio je 23. rujna središnje euharistijsko slavlje i krstio Mateja, peto dijete u obitelji Ivice i Božice Ružička. Uz njih je obitelj Krunoslava i Marije Šantić donijela na krštenje Ivana, svoje treće dijete. Pozdrav biskupu uputio je župnik i dekan Dražen Akmačić. Biskup je u uvodnoj riječi kazao kako se pridružuje radosti dviju novobukovačkih obitelji koje su se obogatile novom djecom, najvećim Božjim darom te im je zahvalio i čestitao na opredijeljenosti za život, posebno obitelji Ružička s petim djetetom. Istaknuo je kako su se njihova djeca rodila u svijetu ranjenom zlom i obilježeno smrću te da ih u krštenju povjeravamo Isusu Kristu, koji je jedini ostvario pobjedu na toj razini našeg postojanja. Spomenuo je da novokrštena djeca ulaze u zajedništvo Isusove Crkve u svojoj Požeškoj biskupiji koja idućega tjedna slavi 15. obljetnicu svoje uspostave. Pozvao je nazočne da s vjernicima u svim župama Požeške biskupije danas mole za svoju mjesnu Crkvu i njezine pastire kako bi u hrvatskom društvu, označenom brojnim tragovima zla, mogli svojim životom vjerdostojno svjedočiti Isusovu pobjedu.

Pavle Primorac o Godini vjere

Svima nam je potrebna duboka i temeljita obnova srca

Godina vjere, čiji je početak najavio papa Benedikt XVI. u svojem Apostolskom pismu *Porta fidei – Vrata vjere*, želi Crkvi kao Kristovu otajstvenom Tijelu pomoći da s većim žarom i ljubavlju naviješta Božju Riječ. Preko Božje Riječi prima se velika milost, a ta milost preobražava ljudska srca i ljude čini novim ljudima, dubljim kršćanima i istinskim Isusovim učenicima. Ta godina, koja bi trebala biti vrijeme milosti, svakom kršćanskom srcu treba približiti Isusa Krista kao istinskoga prijatelja jer Isus je onaj koji nam daje život vječni, što je i konačni cilj naše vjere i predanosti životu evanđelju. Ona će započeti 11. listopada 2012. godine, a završiti na svetkovinu Krista Kralja 24. studenoga 2013. godine.

Obljetnica Katekizma Katoličke Crkve

Na dan kada započinje Godina vjere obilježava se točno dvadeset godina objavljivanja *Katekizma Katoličke Crkve*. Isto tako Papa je za listopad sazvao Opće zasjedanje Biskupijske sinode s temom *Nova evangelizacija za prenošenje kršćanske vjere*. Papa Benedikt XVI. u Apostolskom je pismu nekoliko puta

naglasio važnost *Katekizma Katoličke Crkve* i nužnu potrebu da se na temelju njega u ovoj Godini vjere izgrađuje vlastita vjera i duboki rast u duhovnosti. Vjerovati ne znači samo umom prionuti uz naviještene vjerske istine i sadržaj vjere. Vjera jest predanost života Bogu i život po njegovoj riječi. Upravo zbog toga nužno je dublje i predanije iščitavati i proučavati *Katekizam* jer nas upravo on snažno sjedinjuje s Isusom Kristom, njegovim vazmenim otajstvom, potiče nas na predanost njemu osobito kroz liturgijsko slavljenje vazmenoga otajstva.

Duhovno i teološko bogatstvo

Katekizam Katoličke Crkve sadrži u sebi povijest Crkve od dvije tisuće godina, veliko duhovno i teološko bogatstvo predano Crkvi od Boga koje ona naviješta svijetu. Upravo zbog toga *Katekizam* mora pomoći trajnoj formaciji vjernika i rast u ljubavi prema Isusu Kristu. Kada se kršćanin u svojem životu preda vjeri u Krista, tek tada može doživjeti ljepotu istinskoga i snažnoga života. Upravo po vjeri učenici su sve napuštali i krenuli za Isusom, Marija je povjerovala Bogu, po vjeri su mu-

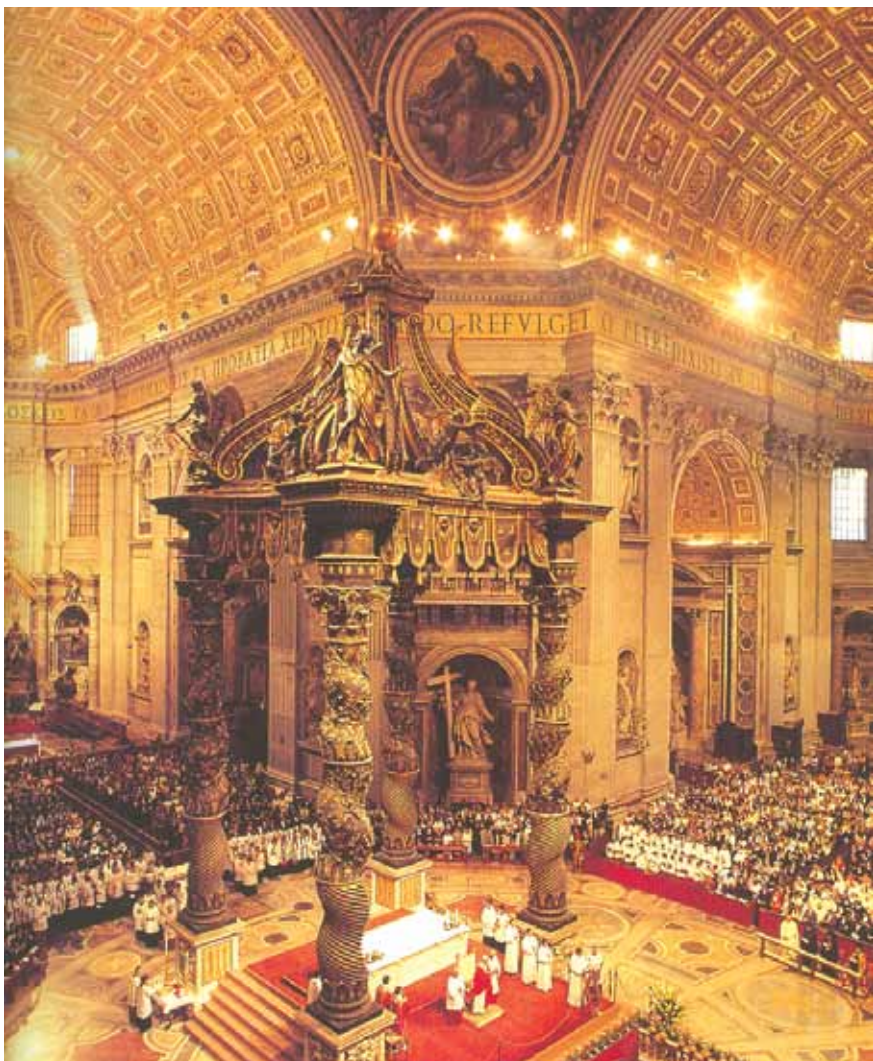
čenici trpjeli i postigli palmu spasenja. Po toj su istoj vjeri čitavu povijest Crkve muškarci i žene svih mogućih staleža iz ljubavi prema Isusu trpjeli i tako postali sol zemlje i svjetlost svijeta. I danas, među našim suvremenicima braći i sestrama, Isusovim učenicima, postoje oni koji trpe za vjeru, za Isusa i njegovo evanđelje. Po svim tim ljudima, sjedinjenima s Kristom sredstvima spasenja, Isus Krist, njegova ljubav i milosrđe i danas ostaju vidljivi u ovom svijetu kroz djelovanje Kristove Crkve.

Temelj kršćanske vjere

Kako bi ova godina milosti, Godina vjere, bila kvalitetnije proživljena, Kongregacija za nauk vjere izdala je *Notu s pastoralnim smjernicama za Godinu vjere*. *Nota* na samom početku želi dati do znanja da Godina vjere započinje na samu pedesetu obljetnicu otvaranja Drugoga vatikanskoga sabora te time želi naglasiti neodgodivu važnost koncilске obnove Crkve koje danas samoj Crkvi nikad dosta. Temelj kršćanske vjere jest živu odnos s osobom Isusa Krista koji se treba konkretizirati upravo na temelju određenih pastoralnih smjernica koje Kongregacija navodi kao bitne. *Nota* naglašava i važnost *Katekizma Katoličke Crkve* za rast u kršćanskoj vjeri.

Za spas svijeta

Da bi se u svakom kršćanskom srcu doživio osobni susret s Isusom Kristom, potrebno je i nužno, naglašava *Nota*, pokrenuti i ostvariti pastoralne smjernice koje se naglašavaju na više razina: na razini opće Crkve (sinoda, hodočašće Petrovoj stolici, hodočašće u Svetu Zemlju, obilježavanje Svjetskoga dana mladih, organiziranje simpozija i skupova), na razini biskupskih konferencija (objavljivanje *Katekizma*, promicati televizijske i radijske emisije i publikacije na temu vjere, promicanje života svetaca i blaženika, tiskanje brošura apologetskog karaktera), na biskupijskoj razini (proslava Godine vjere, organizacija studijskog dana posvećenog *Katekizmu Katoličke Crkve*, biskupovo pastirsko pismo na temu vjere, katehetski susreti, trajna formacija klera usredotočena na crkvene dokumente, organiziranje pokorničkih slavlja, posvećenje pozornosti katoličkim školama), na razini udruga, župa, zajednica i pokreta (proučavanje dokumenata Drugoga vatikanskoga sabora i *Katekizma Katoličke Crkve* koji će pomoći pri katezezi, kao i organiziranje pučkih misija). Sam papa Benedikt XVI. nadahnut Duhom Svetim pri odluci da se u sveopćoj Crkvi proglasi Godina vjere svjestan je koliko je svima nama potrebna duboka i temeljita obnova srca. A svatko će od nas toj Godini, bez obzira na to kojem crkvenom ili društvenom staležu pripada, pristupiti s određenom dozom ozbiljnosti i tako učiniti da ona donese plodove bitne za spas svijeta.

Bučje kroz povijest

Piše: Vesna Milković • Snimio: Duško Mirković

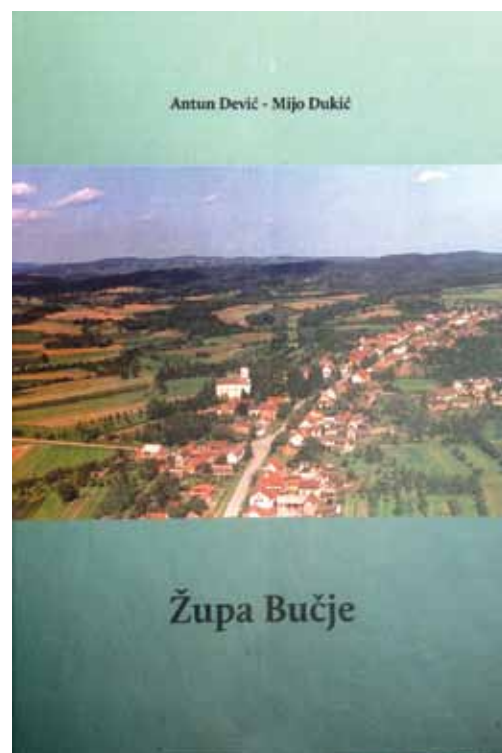

Blagdan Preobraženja za msgr. Miju Dukića ove je godine bio poseban – proslavio ga je u rodnom Bučju obilježivši pritom 45. obljetnicu svoje mlade mise i predstavio je knjigu *Župa Bučje* kojoj je suautor. Napisao ju je sa školskim kolegom svećenikom Antunom Devićem.

– Godinama sam skupljao podatke o Bučju, ali sam pisanje stalno odgađao. Onda me nazvao Tunja. On je u zagrebačkim i vatikanskim arhivima prikupljao materijale o slavonskim župama i u čudu mi ispričao kako je puno materijala našao o Bučju. „Čini mi se da je to neka važna župa“, rekao mi je. I tako smo udružili materijale – objavio je msgr. Dukić

U rodnom Bučju msgr. Dukić je živio do 15. godine, a potom je pošao na školovanje u Za-

greb i Bonn. Kao kapelan službovao je u Daruvaru i Kutini, župu u Glini vodio je 15 godina i 18 dana, a potom je 23 godine proveo u Kobašu. Sve to vrijeme u Bučje je rado dolazio i o njemu brižljivo prikupljao materijale. Selo je to koje se spominje još 1220. Godine. Župa je nekada obuhvaćala 21 selo, a sada ju čine samo četiri: Bučje, Zagrađe, Drenovac i Lovčić. – Kad idete kroz šumu prema Lovčiću, ima jedan prolaz poput vrata kojim su se razni neprijatelji kretali prema Požegi. Zato se Bučje nekada i zvalo Vratna. Upravo su ova četiri sela bila važan dio prve obrane Požege od neprijatelja koji dolaze sa Save pa ih i danas zovu ‘graničari’. U ovoj župi postoje dvije od šest gotičkih crkava koje ja zovem ‘bisernom ogrlicom’ srednjega vijeka uz tok Orljave, a to su crkva sv. Dimi-

trija u Drenovcu i sv. Martina u Lovčiću u kojima je nađena i glagoljica. Od vremena kad sam ja bio dječak, Bučje se ponešto promijenilo, no u selu i cijeloj župi još uvijek vrijedi staro pravilo: Sramota je tko ne ide u crkvu! Dakle, ova je župa doista uvijek bila važna, ponajprije zato što je stara, što je nekada bila i velika i što je u njoj oduvijek živio vjernički narod – rekao je msgr. Dukić.

Prije ove knjige napisao je i povijesnu monografiju *Glina i okolica* te knjigu *Kloštar u Kobašu*. Iako je u mirovini od 2008. godine i ima dosta vremena, kaže, zbog oslabljena vida više nema namjeru pisati. Vrijeme će provoditi u šetnji, čitanju, molitvi i, naravno, povremenim posjetima svome Bučju.

Željko Topčić i njegova obitelj iz Podvrškog zvonari su već 45 godina

Sve što činim, činim na slavu Boga i Blažene Djevice Marije

Piše i snimila: Višnja Mikić

Članovi obitelji Topčić iz Podvrškog, filijale župe Cernik, punih 45 godina zvonari su kaple sv. Šimuna u svome selu. Sada zveni Željko, a prije njega to je radio njegov otac pa majka. Sjeća se kako je, kao mali, tapkao uz tatu do crkve kad bi trebalo zvoniti i tako je od malih nogu bio vezan uz seosku kapelu.

Danas Željko ima 48 godina, živi s bratom, njegovom suprugom, njihova dva sina i s mamom. Svi su u obiteljskoj kući, lijepo se slažu i zajedno mole. Dok zvoni (klasičnim zvonom na štriku), Željko moli, a kad odzvoni, nastavi druge aktivnosti u crkvi: pere crkveno ruho i oltarnike, mijenja ih u skladu s liturgijskim vremenom, štirka i pegla sve, aranžira cvijeće.

– Godinama sam pomagao i u župnoj crkvi u Cerniku postavljati jaslce za Božić, a uređivao sam i Isusov grob za Veliki petak, kitio crkvu za prigodne župne svečanosti. Sve sam osmišljavao sam. Tako sam više puta uređio jaslce u franjevačkoj crkvi u Požegi, u Cerniku, rodnom Podvrškom i u Gornjim Bogićevcima. Izrađujem ih od prirodnog materijala: drveta, jute, zelenila, grana, koristim gips i sl., ali nikada plastiku i umjetno cvijeće. Prije takvih aktivnosti pomolim se Bogu da sve bude dobro i li-

jepo, da se Bog proslavi onim što učinim i uvijek mi je zadovoljstvo boraviti i raditi u crkvi. Nekad sam znao razmišljati kako ću aranžirati crkvu i događalo mi se da sanjam okićenu crkvu i doista, sutradan je uspijem baš tako okititi – priča Željko.

Ovaj čovjek, zaljubljen u cvijeće i oltare, rado hodočasti sa svojom župom, a često je i sam organizirao hodočašća. Bio je na Trsatu, u Aljmašu, Ludbregu, Mariji Bistrici, u svetištima i prošteništima Požeške biskupije, Lurdu i Asizu. Devet godina bio je ministar mjesnog bratstva Franjevačkog svjetovnog reda, a sada je doministar. U svakodnevnom životu i radu nastoji živjeti evanđelje. Više puta Željko je sudjelovao u radijskim emisijama i u programima više radijskih postaja, govoreći o božićnim, korizmenim i drugim običajima svog mjesta i župe, ali rado je iznosio i svoja iskustva i svjedočenja, posebno iz marijanskih svetišta, gdje najradije odlazi i odakle se, kaže, uvijek vraća „noviji“.

– Sve što je Bogu na slavu i na čast Blaženoj Djevici Mariji nikada mi nije teško i sve stignem. Mi živimo u selu, bavimo se poljoprivredom, ali i najobičnije, svakodnevne poslove nastojim učiniti s ljubavlju i strpljivo, u svemu želeći vršiti Božju volju – poručuje Željko.